

→ 3. lpp.

Ap 400 pirmsskolas vecuma bērnu Kuldīgas Pilsētas estrādē mazajos dziesmu un deju svētkos ieskandinām vasaru.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Piektdiena, 2019. gada 17. maijs

Cena
0,68 eiro

Nr. 55
(11 437)

Agrākās alsundznieces, tagad Austrālijā dzīvojošās **Annas Raitas** stāsts par likteņa pavērsieniem, kas maina domāšanu, var palīdzēt arī citiem. → 6.-7. lpp.

Šodien Latvijas ugunsdzēsībai 154. gadadiena. Tam par godu apbalvojumus saņēmuši pieci Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Kuldīgas daļas darbinieki.

Gandarījums, ka darbs novērtēts

Kuldīgas daļas ugunsdzēsēji glābēji Jānis Zeidaks, Ginters Liepiņš, Jānis Segliņš, komandieris Aleksandrs Štefaņuks, Sandris Grasmanis un Kalvis Slavinskis.

Svinīgajā pasākumā Liepājā kārtējo speciālo dienesta pakāpi pirms termiņa saņēmis Skrundas posteņa vada komandiera vietnieks, virsseržants Jānis Segliņš, bet Goda rakstu – kaprālis Jānis Zeidaks. Pateicība pasniegta Skrundas posteņa ugunsdzēsējam glābējam, kaprālim Sandrim Grasmanim, Alsungas posteņa vada komandiera vietniekam, kaprālim Maigonim Jānim Jakovļevam un virsseržantam Kalvim Slavinskim.

K.Slavinskis stāsta, ka svinīgajā pasāku-

mā Kurzemes reģiona brigādes štābā jaunie ugunsdzēsēji arī devuši zvērestu, to skaitā arī mūsējais Ginters Liepiņš. Viņš pats to darījis 2007. gadā. „Man šis darbs patīk. Dzīve ir mainīga – ik pa laikam kāds etaps šķiet noiets un gribas ko pamainīt. Pirms tam braucu ar baļķvedēju, tad pieņēmu uzaicinājumu pievienoties ugunsdzēsējiem un nu jau vairāk nekā desmit gadus esmu viens no viņiem. Patīk tas, ka brīžam darbā var just adrenalīnu, jo nevar zināt, kas izsaukumā sagaida. Pēc

tam ir gandarījums, ka esmu spējis cilvēkam viņa nelaimē palīdzēt. Brīžam tā pat nav liela nelaime – kakš uzrāpies kokā un netiek lejā. Bet cilvēka prieks par viņa mīluļa izglābšanu ir milzīgs. Ir darbam arī garoziņa, jo jābrauc uz avārijām vai no upes jāizceļ cilvēks, kuru pazīsti. Emocionāli dažreiz nav viegli, bet kādam tas jādara. Taču apbalvojums vienmēr rada prieku. Tas parāda, ka darbs novērtēts.”

Jolanta Hercenberga
VUGD arhīva foto

Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcas atjaunotā draudze 18. maijā uz 30. jubileju aicina visus, kuri jūt tai piederību.

→ 9. lpp.

Tiesā civilietā noraidīta prasība no diviem dēliem par mātes aprūpi pensionātā piedzīt uzturlīdzekļus. Meita uzskata, ka lēmums ir netaisnīgs.

→ 3. lpp.

„Pirmais lielākais pārbaudījums vēl tikai priekšā, un es to gaidu,” saka viesnīcas *Virkas muiža* jaunā vadītāja Evelīna Laškova. Šajās brīvdienās viņa būs klāt arī vectēva Jāņa Baukša piemiņas kausa izcīņā riteņbraukšanā.

→ 10. lpp.

Pirmdien, 20. maijā:

- KKP: apmeklētājiem pieejamāk.
- Liepājas ielas 25. nama stāsts.
- EP deputāta kandidāts Andis Kudors (JKP).
- Kā Anglijā klājas Ingai Sprogei.
- Kādi būs reģionālie centri.

ISSN 1407-9755

Aprīlī sāktā ceļa Kuldīga–Alsunga–Jūrkalne atjaunošana 23 km garumā ilgšot vēl četrus mēnešus.

→ 5. lpp.

REDZĒJUMS

Liels risks zaudēt vēlētajus

Daiga Bitinieca,
tālr. 63350567;
daiga.bitinieca@kurzemnieks.lv

Joprojām daudzi pilsoņi nav saņēmuši paziņojumu, kurā vēlēšanu iecirknī 25. maijā jābalso Eiropas Parlamenta (EP) vēlēšanās. Iepirkumā par to izsūtīšanu ar lētāko cenu uzvarējusi SIA Reller saņēmusi 311 tūkstošus eiro, un paziņojumi 1,3 miljoniem iedzīvotāju bija jāsaņem martā. Sev par attaisnojumu firmas pārstāvji saka: neesot sakārtota namu numerācija, ne visur pieejamas pastkastītes (traucējuši kāpņu telpu durvju kodi, apsargājamo teritoriju caurlaižu sistēma, sargsuņi pie ķēdes utt.).

„25. maijā var balsot tikai savā iecirknī, bet iepriekšējā balsošanā – jebkurā (22. maijā 17.00–20.00, 23. maijā 9.00–12.00, 24. maijā 10.00–16.00).”

Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes pārstāvis Ģirts Pommers uzsvēris, ka šādā valstij svarīgā iepirkumā prioritāti vajadzētu piešķirt *Latvijas Pastam*, jo šobrīd likums ļauj iepirkumā piedalīties jebkuram komersantam, kurš atbilst nolikumam. Bet izrādās, tas nespēj tik jaudīgu darbu paveikt. Savukārt Centrālās vēlēšanu komisijas (CVK) vadītāja Kristīne Bērziņa atvainojas par radušos situāciju, saprotot, ka emocionāli daļa cilvēku nu apvainojušies uz valsti, tomēr aicina katru noskaidrot savu

iecirtni. To var izdarīt www.pmlp.gov.lv sadaļā *E-pakalpojumi* vai CVK mājaslapā. Tie vēlētajā, kuri nelieto internetu, var zvanīt pa CVK uzzīņu tālr. 67049999 (darba dienās no 8.00 līdz 20.00, vēlēšanu dienā un dienu pirms no 7.00 līdz 24.00).

Diskusijas sit augstu vilni arī sociālajos tīklos. Proti, nav notikusi tik liela traģēdija (izņemot, protams, naudas izšķērdēšanu), lai cilvēks nespētu savu iecirkni noskaidrot. „Par kādām e-vēlēšanām mēs varam sapņot, ja daudzi, kas nav saņēmuši papīra paziņojumus par iecirkni, nezina, kā nobalsot, kaut to 30 sekundēs var noskaidrot internetā!” Un trīs dienas iepriekš taču var balsot jebkurā iecirknī. Tas ir viens viedoklis. Tam oponenti: tomēr ir jāzina, kur jāskatās, un ar 30 sekundēm būšot par maz, turklāt cilvēki ir aizņemti, plāno dzīvi laikus, un šāda neizdarība nav pieļaujama. Un kāpēc vispār jābalso konkrētā iecirknī? Tā pieprasījis EP, kam nepieciešams vēlētajū reģistrs. Bet šāds reģistrs taču neizslēdz balsošanu jebkurā iecirknī! Arī iekšlietu ministrs Sandis Ģirģens uzdevis gatavot risinājumus, lai EP vēlēšanās atteiktos no papīra paziņojumiem un nodrošinātu vēlētajū elektronisku reģistrēšanu tieši tajā iecirknī, kurā tas ieradies balsot.

Jā, varbūt par vēlēšanām atbildīgajiem šī būs laba mācība paredzēt riskus, atbilstoši grozīt likumus, lai jau tā mazā vēlētajū aktivitāte nesaruktu pavisam niecīga.

MANUPRĀT

Jautājums zaļzemniekiem

Pirms četrām dienām portālā *Manabalss.lv* ievietoto ierosinājumu – atļaut pavasarī zosu medības – vakar bija parakstījuši vairāk nekā 3000 iedzīvotāju. Divreiz vairāk parakstu nekā ierosinājumam par tautas tiesībām lemt savu nākotni (saistībā ar administratīvi teritoriālo reformu), kas pieteikts jau pirms 17 dienām. Nesteigsimies secināt, kas ļaudīm svarīgāks – pašpārvaldes apjomi vai gājputnu kaitējums lauksaimniecībā. Zemnieki žēlojas, ka krasi mainīgo laika apstākļu dēļ jau vien pastāv ražības risks. Labi, ja ziema bijusi normāla un ziemāji izdzīvojuši. Bet tad nāk putnu bari, īpaši zosis, un lielā skaitā nosēžas uz zaļojošajiem sējumiem. Pēc tādas padzīvošanās tur paliek melna zeme. Ne putnubiedēkli līdz, ne valstsniecīgās kompensācijas spēj remdēt posta bēdas. Tāpēc jāļauj medīt, neliela zosu izsaušana šo populāciju neapdraudēsot, tā uzskata lauksaimnieki. Zaļie gan tā nedomā. Varētu pajautāt zaļzemniekiem, kas grib tikt Eiropas Parlamentā.

Daina Tafelberga, tālr. 63350563,
daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

MEKLĒ PALĪDZĪBU

Pazūd vēstures liecību avoti

Šīgada sākumā vai pat martā, renovējot kādu māju Kuldīgas, Talsu vai, iespējams, Ventspils novadā, tika atrasts latviešu policijas bataljona karavīra fotogrāfiju albums ar žetonu un algu grāmatiņu, starp dokumentiem parādījās uzraksts ar Jāņa Indāna vārdu. Viss atrastais ar sociālo tīklu palīdzību nekavējoties tika pārdots. Ir zināms, ka mājās tika veikti remontdarbi, starp baļķu sijām atrasts fotoalbums un dokumenti un bez īpašnieka ziņas viss tika izsaimniekots.

Izsaimniekotāji domājuši, ka uz dokumenta rakstītais Jāņa Indāna vārds ir apliecinājums albuma piederībai un dažu fotogrāfiju identitātei. Patiesība var izrādīties cita, jo cilvēks, kurš

avotu paslēpis, iespējams, nācis no Sēlijas mežabrāļu grupas, kuru vadīja Jānis Indāns (kritis 1950. gada 25. februārī).

Mana versija balstās uz to, ka atrastais fotoalbums ar žetonu piederējis kurzemniekam Kārlim Āboliņam, kurš dzimis 1920. gada 18. decembrī, policijas bataljonā iesaukts no Talsu apriņķa. 1944. gada vasarā K. Āboliņš dezertējis un nokļuvis Sēlijas mežabrāļu grupā, atradams šajās vienībās, piedalījies kaujas operācijās. 1946. gada nogalē devies uz tēva mājām Kurzemē. Kas notika ar viņu tālāk, nav zināms, jo tiesāto un represēto sarakstos šīs personas nav.

Ja kādam zināma Kārļa Ābo-

liņa izcelsme un radniecība, lūgums atsaukties. Tāpat aicinu atsaukties to māju īpašniekus Kuldīgas, Talsu un Ventspils novadā, kurās nesēn veikti remontdarbi. Varbūt tieši jūs varat būt liecinieki un, iespējams, likumīgie īpašnieki šiem vēsturiskajiem avotiem.

Vēsture, kas nav balstīta uz dokumentu saturisko izpēti, nav ticama, bet vēstures jēga ir tieši tās ticamība, kas balstās izcelsmes avotā. Tirgošanās ar relikvijām bez saturiskās vērtības ir komerciāla ieinteresētība, kas pieļauj morālu degradāciju un neļauj izziņāt saturisko aspektu. Turklāt var izrādīties, ka atradums iegūts nelikumīgā ceļā un ir pakļauts kriminālatbildībai.

Haralds Bruņinieks, tālr. 29495904,
haraldsbruninieks@gmail.com

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai kādreiz nācies lūgt ugunsdzēsēju glābēju palīdzību?

Laima Ruņģe, pensionāre no Ventspils: – Jā. Dārza mājiņā vasarā pa spraugām laikam bija sapūstas skaidas, un rudenī, kad kurinājām krāsnīņu, tā aizdegās. Viens moments, kad viss jau bija lielās liesmās!

Ugunsdzēsēji atbrauca ļoti ātri un nodzēsa. Paldies viņiem! Viņi strādā labi un apzinīgi, tādēļ pienāktos lielāka alga. Viņi to pelnījuši, jo riskē ar savu dzīvību, lai palīdzētu citiem.

Ieva Bergholde, uzņēmēja: – Reiz saimniecībā bija aizdegušās skaidas galdniecībā. Pati mājās nebiju, mamma izsaukusi ugunsdzēsējus. Atbrauca, nostrādāja operatīvi, un postījumu nebija.

Vizma, pensionāre no Skrundas: – Paldies Dievam, nē! Dzīvoju mājā, kur ir centrālā apkure, tādēļ drošība lielāka. Cenšos ar uguni apieties uzmanīgi. Par ugunsdzēsēju darbu grūti spriest, ja nav nācies lūgt palīdzību, bet zinu, ka mūsu vietējie Skrundā ir ziķerpuikas.

Agris, celtnieks: – Pasen uz lauka bija aizdegušies siena ruloni, dega ferma. Dzēsēji darīja, ko varēja. Cik līdz kurai vietai vajag laiku, lai aizbrauktu, tik ilgi arī brauc. Tur neko nevar mainīt. Katra situācija ir citādāka, un darbs sarežģīts. Ja kādā vietā klāt netiek, neko nevar līdzēt. Mācības dzēsējiem notiek, viņi strādā labi. Svarīgi, kāda ir tehnika: jo tā labāka, jo drošāk jutīsimies.

Juris Segliņš, fotogrāfs: – Par laimi, nav nācies. Par ugunsdzēsēju darbu daudz nezinu, bet esmu lasījis, ka iegādāta jauna tehnika. Cik tā laba, nemāku vērtēt. Bet ir sajūta, ka ar to dienestu viss kārtībā un ugunsdzēsēji kļūst profesionālāki.

Aleks Žernovs, skolnieks: – Pats neesmu izsaucis, bet Padurē bieži vien aizdedzina kūlu, un tad kāds izsauc. Apkaimē tālu var just, ka dūmi nāk uz māju pusi, tādēļ zinu, ka viņi te strādā bieži. Kad ir siltais laiks un deg daudzviet, gribētos, lai ugunsdzēsēju būtu vairāk.

Jolanta Hercenberga, Madaras Salas foto

Kādam būt izcilam Valsts prezidentam?

22. maijā 17.00 Kuldīgas novada domes zālē pilsoniskā iniciatīva *Par izcilu Latvijas Valsts prezidentu* ikvienu interesentu aicina uz diskusiju.

Plānots runāt par zināšanām, īpašībām un vērtībām, kas raksturo izcilu Valsts prezidentu, un to, kā sabiedrība var iesaistīties kandidāta izvēlē. Pēc tam dalībnieki spriedīs, kādi nākamajam prezidentam ir galvenie uzdevumi. Diskusiju vadīs Sarmīte Ēlerte. Sarunāsies dažādu nozaru eksperti: Latvijas Rūpniecības un tirdzniecības kameras Kurzemes reģiona padomes priekšsēdis Andis Araks, portāla *Manabalss.lv* vadītājs Imants Bredīdaks, pētījumu centra SKDS direktors Arnis Kaktiņš, Latvijas Universitātes Soci-

ālo un politisko pētījumu institūta vadošā pētniece Skaidrīte Lasmane, Filozofijas un socioloģijas institūta pētnieks Mārtiņš Kaprāns.

Šī ir pirmā diskusija par Valsts prezidenta izvēli, kas norisināsies kādā Latvijas novadā. Pirmā notika Rīgā aprīļa sākumā. Pilsoniskās iniciatīvas mērķis ir rosināt diskusiju par Valsts prezidenta institūciju un piemērotākajiem kandidātiem, kā arī veicināt to, lai sabiedrībai uz izvēli būtu lielāks iespajds.

Pašlaik šim amatam izvirzīti trīs kandidāti: Eiropas Tiesas tiesnesis Egils Levits, tiesībsargs Juris Jansons un Saeimas deputāts Didzis Šmits.

Daiga Bitīniece

Ja grib rīkot nometni vai darbnīcu

Līdz 3. jūnijā 18.00 Skrundas novada domē var pieteikties konkursā bērnu un jauniešu nometņu un radošo darbnīcu rīkošanai vasaras brīvlaikā.

To organizēšanā jāparedz līdzfinansējums. Konkursa mērķis ir piedāvāt lietderīgu brīvā laika pavadīšanu un nodarbinātību, veicināt veselīgu dzīvesveidu, jaunu zināšanu un prasmju apguvi. Projekti iesniedzami pašvaldības klientu centrā Raiņa ielā 11. Vairāk informācijas, zvanot izglītības nodaļas vadītājai Ingai Flugrātei 27839913 vai rakstot: inga.flugrate@skrunda.lv.

Ieskandina vasaru ar dziesmām un dejām

Ap 400 pirmsskolas vecuma bērnu sadancoja un sadziedāja Kuldīgas Pilsētas estrādē mazajos dziesmu un deju svētkos *Ieskandinām vasaru*.

Dalībnieki no Kuldīgas V.Plūdoņa vidusskolas, pirmsskolas izglītības iestādēm *Ābelīte*, *Cīrulītis* un *Bitīte*, pirmsskolēni no Rendas, Pelciem, Vārmes, Vilgāles, Snēpeles, Padures, Ēdoles un Turlavas cauri Kuldīgai devās gājienā uz Pilsētas estrādi. Deju virsvadītāja bija Zita Serdante, bet muzikālo programmu veidoja skolotāja Laila Ābola.

Šādu pasākumu Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrs organizē vairāk nekā desmit gadus. Organizatore Agate Ūdre stāsta, ka šīgada svētku scenārijs balstīts pasakas *Cepu, cepu kukulīti* sižetā. „Bērni kopā ar dažādiem pasaku tēliem, kuros bija iejutušies centra darbinieki, izdzīvoja pasaku caur dejām un dziesmām, ko mācījušies visu gadu.”

Jolanta Hercenberga
Madaras Salas foto

Vairāk foto www.kurzemnieks.lv.

Svētku gājienā un Pilsētas estrādē pirmsskolas izglītības iestāžu dziesmu un deju svētku dalībnieki iejutās pasakas *Cepu, cepu kukulīti* varoņu tēlos.

TIESĀ

Uzturlīdzekļu piedziņu no brāļiem noraida

Kurzemes rajona tiesā Kuldīgā kādā civilīetā noraidīta prasība par mātes aprūpi pansionātā no diviem dēliem piedzīt uzturlīdzekļus. Prasības iesniedzēja trešais bērns – meita Agrita Bebrīša – uzskata, ka šāds lēmums ir netaisnīgs. Mamma to pārsūdzēsot.

Prasītāja lūgusi tiesai pilno spriedumu, kas tiks sagatavots līdz 5. jūnijam, lai lietu var pārsūdzēt apelācijas tiesā.

Pirmā tiesas sēde nenotika, jo abi brāļi neierādās, bet viens arī nebija pilnvarojis advokātu, lai tas viņu pārstāvētu. Otra sēde notika 23. aprīlī, tajā izskatīti visu trīs iesaistīto pušu iesniegtie materiāli, uzklauti viedokļi. 7. maijā tiesneses Lienas Jansones sagatavotajā spriedumā par lūgumu no abiem vīriešiem

piedzīt maksu par kādreizējās pelēnieces uzturēšanos pansionātā tika noraidīts.

„Mūsu mamma ir pansionātā kopš 2017. gada septembra,” stāsta A.Bebriša. „Piemaksājāmā summa par viņas uzturēšanos katru mēnesi mainās, un šobrīd tā ir 229 eiro. Maksāju viena un uzskatu, ka tas nav godīgi. Katram bērnam mēnesī būtu jāmaksā 74 eiro. Mani brāļi nav tādi nabagi, par kādiem viņi iztaisījušies un ko tiesa ņēmusi vērā. Tādēļ spriedumu pārsūdzēsīm.”

1972. gadā traģiski gāja bojā tēvs – kolhoza fermā viņu nosita elektrība. Brāļim bija 14 gadu, man 12, jaunākajam astoņi. Mamma mūs izaudzināja līdz 18 gadiem un bērnumamā neielika. Tādēļ vien mums jāmaksā uzturlīdzekļi, lai viņa varētu pavadīt

cilvēka cienīgas vecumdienas.

Tas, ka man jāmaksā vienai, iznācis tādēļ, ka brāļi saka: nesot zinājuši par mammas ievietošanu pansionātā. Tā nebija – es informēju. Viņi gribēja, lai to dara pagasta pārvalde. Tad bija vajadzīgs mammas iesniegums, ko pagastā izvērtē. Lai cilvēku ievietotu pansionātā, ņem vērā to, vai viņam ir apgādnieki. Mani brāļi nav trūcīgi, tikai tas būtu aizņēmis vairāk laika, lai mammu pansionātā ievietotu. Situācija bija tāda, ka vajadzēja izdarīt ātri, jo mammai strauji pasliktinājās veselība: zuda atmiņa, reiba galva. Kad aizveda uz pansionātu, viņai operēja acis, jo bija gandrīz akla. Viņa nevarēja kurināt krāsnis, bija problēmas arī ar ūdeni, jo sūknis sala ciet. Tuaelete arī. Viņa tā dzīvoja un bija pieradusi. Es

nevarēju atļauties mammu tajā dzīvoklī atstāt, zinot, ka viņa var sadegt, nosalt vai vēl kas var notikt. Pie sevis nevarēju paņemt, jo tajā laikā manam vīram, kurš nu jau miris, atklāja otru vēzi. Es dzīvoju Rīgā, un man bija jārupējas par viņu. Mamma dzīvoja blakus brāļiem Pelčos, bet viņi ņemt pie sevis nepiedāvāja. Viens no brāļiem atradās Anglijā. Ko man bija darīt? Ievietoju pansionātā Valtaiķos. Ar šo gadu tur maksu pacēla par 200 eiro, tādēļ sarunāju vietu, kur ir lētāk. Tagad viņa ir Remtes novada aprūpes centrā *Atpūtas*.”

Tiesas pārstāve Anita Olejarčika informē, ka pēc 5. jūnija varēs šajā lietā sagatavot anonimizētu nolēmuma norakstu, kurā būs minēts pamatojums.

Jolanta Hercenberga

Kurzemē – teju piecas tonnas

Zaļās jostas izlietoto bateriju vākšanas kampaņā *Trai Latvijai* savāktas 21,14 tonnas, no tām Kurzemē – 4,77.

Kurzemi pārstāvējušas 48 izglītības iestādes, un Draudzīgā aicinājuma Liepājas 5. vidusskola izcīnījusi 2. vietu Latvijā.

Labs ieguldījums arī mūspuses bērniem un skolēniem. Piedaloties septiņām Kuldīgas novada iestādēm – Kuldīgas Centra vidusskolai, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolai, Kabiles un Turlavas pamatskolai, bērnodarziem *Cīrulītis*, *Bitīte* un *Ābelīte* –, savākti 575 kg. No šīm aktīvākā bijusi Centra vidusskola, kuras audzēkņi pārstrādei nogādājuši 140 kg. Bet Skrundas novada Nīkrāces pamatskola savākusi 152 kg.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Svētkos reibumā mūk, ir nepieklājīgi un agresīvi

Stāsta Skrundas novada pašvaldības policijas inspektors Ģirts Miksons.

7. maijs. Sieksātē kādā lauku mājā esot pazudušas vairākas lietas. Skrundas centrā sieviete uzvedas neadekvāti. Audzinošas pārrunas ar mazajiem velosipēdistiem, kuri neievēro satiksmes noteikumus un brauc bez ķiverēm.

8. maijs. Saņemam informāciju par kanalizācijas notekūdeņu izliešanu tam neparedzētā vietā. Apstākļi tiek noskaidroti.

9. maijs. Nodrošinām kārtību Skrundas novada svētku atklāšanā. Aizrādām par smēķēšanu autoostā neparedzētā vietā.

10. maijs. Uz ceļa guļot kāds jauniešs. Konstatējam, ka viņš ir stiprā reibumā. Kāds vecāks vīrs sabiedriskā vietā atrodas stiprā reibumā – nogādājam mājās. Skrundas estrādē balles laikā vairāki nepilngadīgie lietojuši alkoholu. Iesaistās arī Valsts policija (VP), sāktas vairākas lietvedības. Jaunieši, būdami reibumā, cenšas no policijas mukt. Estrādē vīrietis pamatīgā reibumā guļ blakus soliņam. Novada svētkos strādājam pastiprināti, nodrošinām kārtību koncertā.

11. maijs. Uzraugām satiksmes drošību Skrundas modināšanas laikā. Kāds vīrietis reibumā dabiskās vajadzības nokārto sabiedriskā vietā – sākam administratīvo lietvedību. Uzraugām satiksmi laivu parādes laikā. Vairākas personas lieto alkoholu un stiprā reibumā atrodas blakus veikalam *Aibe*. Naktī kāds vīrietis guļ krūmos. Skrundā pie kultūras nama trīs vīrieši reibumā izturas agresīvi, divi nogādāti VP Kuldīgas iecirknī. Saņemam izsaukumu uz kultūras namu, kur vīrietis nokārtojis dabiskās vajadzības, kā arī uzvedas agresīvi, nepakļaujas policijas prasībām, tiek aizturēts un nogādāts VP Kuldīgā.

Lidera pozīciju saglabā

Prāta spēļu *Kuldīgas erudīts* otrajā kārtā uzvara atkal tika tūrisma un orientēšanās klubam *Taka*, tuvu tai bija komanda *Lejasdārzi*, bet trešajā vietā – radio pulciņš *Kurzemes radio*.

Šoreiz biedrības *Kursas raksti* organizētajā spēlē piedalījās septiņas komandas. Visvairāk punktu (535) ieguva *Taka*, kura startēja nedaudz mainītā sastāvā: Janeta Turka, Zane Inovska, Pēteris Īvāns, Jānis Turks un Ingus Pētersons. Par 15 punktiem (520) mazliet atpalika *Lejasdārzi* (Liene Ansonē, Anitra un Mārcis Freimaņi, Katrīna Speciusa un Baiba Kūma), kas iepriekšējā reizē *Takai* piekāpās tikai par pieciem punktiem. Trešajā vietā ierindojās jaunpieņacēji – radio pulciņš *Kurzemes radio* (480): Dace Blūma, Evija Gintere, Antra Meike un Edgars Čeporjus. „Gribam vēl! Zinām, kuru komandu vajadzētu pārspēt,” smeļ D.Blūma. „Bet sacensība par punktiem nav pati svarīgākā. Spēle

Kuldīgas tūrisma un orientēšanās klubs *Taka* jau otrreiz uzvarējis spēlē *Kuldīgas erudīts*, jo, izrādās, labi orientējas arī dažādās dzīves sfērās.

ir neparedzama un aizraujoša! Daudz jauna var uzzināt arī par Kuldīgas novadu, piemēram, to, ka no uzņēmējdarbības formām visvairāk šeit ir zemnieku saimniecības.”

Šoreiz izspēlēti 13 tematiski raundi: *Ko slēpj pagasti, No sendienām, Einšteina sadaļa,*

Politikas līkloči, Māksla, Redzēts ekrānā u.c. Simboliskas rīkotāju simpātiju balvas dažām komandām tika arī par tām atbildēm, kas nebija pareizas, toties bija asprātīgas. Trešais konkurss paredzēts vasarā.

Antras Grīnbergas teksts un foto

Ingas Pūces gleznās uzzied pavasaris

„Par gleznotāju sevi nedēvēju, taču viss, kas saistīts ar gleznošanu, dara mani harmonisku,” tā par mākslas nozīmi savā dzīvē stāsta Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas vizuālās mākslas skolotāja Inga Pūce, kuras darbi līdz 9. jūnijam apskatāmi Kuldīgas novada muzejā.

„Gleznošana – tā ir mana pasaule, stihija, kurā esmu es pati. Cita dimensija, kurā beidzot varu elpot,” savas izstādes atklāšanā muzejā sacīja darbu autore Inga Pūce.

Tajos redzams piesātināts košums, netverams vieglums un krāsu bagātība, kas apliecina, ka mākslas radīšana kļuvusi par nepieciešamību.

Izstāde *Labrīt!* 10. maijā atklāta mūziķes Gunas Pūcītes dziesmu pavadījumā, un pie mākslinieces tovakar ļoti daudzi ieradās ar ziediem. Muzeja sabiedrisko attiecību un izglītības nodaļas vadītāja Anita Balode atklāšanā sarunājās ar I.Pūci, uzdodot jautājumus par izstādes darbiem un radīšanu. Autore atklāja, ka brīvāko laiku, kas skolotājiem ir vasara, gleznošanai ielānot nav iespējams, jo mākslas darbi tiek radīti, kad atnāk iedvesma. Savukārt iespēja izlikt tos publiski apskatei bieži vien liek saņemties – atrast brīvu brītiņu, pieķerties

otām un uzgleznot vēl ko jaunu.

I.Pūci iedvesmo daba: „Šķiet, ka gleznojot uzvedos kā dekorators, – gribot negribot domāju par kompozīciju un to, kā glezna sēdēs telpā. Nekad nespēju saprast, kā nonāku līdz tik košām krāsām. Vai tas būtu temperaments vai arī vēlme ikdienas pelēkumam iecirst plauku? Katras glezns pirmsākums meklējams dabā. Dažkārt auksts, aizkavējis pavasaris liek uzgleznot sauli citrona veidolā. Citkārt vēl neuzziedējuši pavasara ziedi manās gleznās sāk birt un ieskandināt vasaru.”

Izstādes nosaukums *Labrīt!* atnācis viegli – tas simbolizē jauna sākumu, un rīts Ingai ļoti patīk, jo tas ir enerģijas pilns un diena tik tikko sākusies. Muzejā apskatāmi dažādos laikos radīti darbi, sākot

ar *Ringlu* un *Zilo Marlēnu*, kas ir vieni no pirmajiem, beidzot ar gleznu *Viņš*, kas tapusi šogad un kurā redzama autore un viņas kaķis. Iespaidīgas ir arī šogad radītās gleznas *Būt kokam I* un *Būt kokam II*, kurās redzams ziedošs koks pavasarī, – abas tās veido māksliniecisku kopumu. Inga smeļ: „Koki mani uzrunāja jau tad, kad tie vēl nebija mode!” Starp darbiem izceļas peonijas – vienkopus saliktas četras gleznas ar ziediem dažādos toņos veido brīnišķīgu kompozīciju, pie kuras daudzi apstājas, lai uz mirkli to apbrīnotu.

Kuldīgas novada muzeja sabiedrisko attiecību speciāliste Kristīnes Āboliņas teksts un foto

Izteikt sevi vārdos

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma (KTTT) organizētajā vārda un koka mākslas simpozijā *Sirdsvārdi Latvijai* šogad īpaša vieta atvēlēta rakstnieka Kārļa Skalbes un viņa daiļrades iepazīšanai.

7. novembrī apritēs 140 gadu, kopš dzimis dzejnieks, prozaīķis un politiķis, kura vārdi „Tēvzemei un Brīvībai” iekalti mūsu Brīvības pieminekli. Tieši tāpēc tradicionālais (jau sestais) literāro darbu un pārspriedumu konkurss, kurā aicināti gan profesionālās izglītības, gan vispārīgā izglītības skolu jaunieši no 15 līdz 20 gadiem, bija veltīts šai jubilejai. Tēmu formulējumus izvēlētas K.Skalbes atziņas, lai jaunos cilvēkus mudinātu aizdomāties par ētiskajām, garīgajām vērtībām, kas nozīmību nav zaudējušas cauri laikiem. Piemēram, „Dziesmu svētki ir lielākais un cēlākais aicinājums uz tautas vienību”, „Mazas tautas ir iezīmīgas ar savu karsto dzimtenes mīlestību”, „Izglītība palīdzēs katrā darbā, jo darbam nepietiek ar spēku vien,

palīgs visur ir attīstīts prāts” u.c. Dažādu žanru literāros darbus konkursam iesūtīja 72 autori no visiem Latvijas reģioniem. Galveno balvu žūrija piešķīra Mārupes vidusskolas audzēknei Madarai Apsītei, bet augsts vērtējums arī vairākiem vietējiem jauniešiem: 1. vieta Kristīnei Grīnbergai no V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas (skolotāja Daiga Strupule-Buka), atzinība Uģim Būdeniekam (Kuldīgas Centra vidusskola, sk. Ilze Roberta), Mārcim Šimanim (KTTT, sk. Zanda Šlegelmilha), Kintijai Liepiņai, Martai Elīzai Redīzai (KTTT, abām sk. Inese Baumanē). Kuldīgas novada pašvaldības balvas tika Elizabetei Rublānei, Gustavam Nolleim, U.Būdeniekam (KCV) un Elzai Elīnai Kļavai (Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola).

Pārspriedumi labāk gan padevušies citu novadu jauniešiem, no mūsējiem atzinība Guntim Grosam (KTTT) un Almai Vikijai Vikštremai (KCV).

Mārīte Milzere

Mazuļus ielaiž tuvāk jūrai

Šopavasara no Pelču zivaudzētavas Ventā ielaisti vairāk nekā 64 600 lašu un 52 500 taimiņu mazuļu.

Audzētavas vadītājs Valdis Plaudis stāsta, ka pirmais laidums bijis jau 18. aprīlī, pēdējais – 8. maijā. Šopavasara ūdens Ventā sasilis diezgan ātri – jau aprīļa sākumā bijuši pat vairāk nekā desmit grādu. Mazuļi no mākslīgajiem baseiniem tiek pārvesti nevis pēc kalendāra, bet atkarībā no ūdens temperatūras. „Desmit grādu ir brīdis, kad mazuļi grīvā aktivizējušies un ir spara pilni doties uz jūru. Būtībā varējām ielaist pat vēl agrāk,” skaidro zivkopis.

„Pagājušajā sezonā laika apstākļi zivju audzēšanai bija ļoti labvēlīgi – vasara silta, arī ziemā nebija ļoti auksti. Mēs audzējam ar metodēm, kas līdzīgas dabiskajiem apstākļiem. Mazie lasēni gada vecumā sasniedzuši vairāk nekā 26 gramus, kaut norma, lai laistu upē, ir 22. Taimiņiem ir ap 18 gramu, norma – 15. Iepriekšējos gados Ventā izlaidām vairākās vietās arī Kuldīgas novadā. Šoreiz izvēlējamies posmu no Zlēkām līdz Ventspilij, lai mazajām zivtiņām īsāks ceļš un mazāk šķēršļu līdz jūrai. Jau pēc diviem trim gadiem tās būs paaugušas un nāks atpakaļ, lai lēktu pāri rumbai.”

Daina Tāfelberga

Būs pieredze nākotnē

Diemžēl labi domātajā labdarības koncertā *Palīdz man uzplaukt* 11. maijā Kuldīgā bijis tik maz apmeklētāju, ka rīkotāji ieguldījuši savu naudu, lai viesmāksliniekiem samaksātu ceļa izdevumus.

Kurzemnieks jau rakstīja: lai bez vecāku gādības palikušiem bērniem palīdzētu atveseloties fiziski un emocionāli, pasākumu rīkoja Kurzemes ārpusģimenes aprūpes atbalsta centrs *AIRI vecākiem* kopā ar radošo apvienību *Zero Defect* un biedrību *Ventas dzirkstis*. Vakara īpašie viesi bija grupa *Carnival Youth* un vairāki pieredzējuši, Kuldīgā pazīstami dīdžeji. Diemžēl uz koncertu atnākuši tikai daži jaunieši, bet uz diskotēku – no malas neviens. Centra *AIRI vecākiem* vadītāja Ilona Talente pieļauj, ka mazā apmeklētība saistīta ar neveiksmīgi izvēlētu datumu – 11. maijā bija daudz citu notikumu. „Pasākums bija ļoti jauks. Civām pieredzi, sapratām, kā rīkoties nākotnē. Pieļaujam, ka tas jāriko konkrētai vecuma grupai. Šoreiz bija aicināti gan jaunieši, gan vidējā vecuma paaudze.”

Inguna Spuleniece

Ārpusģimenes aprūpē esošo bērnu fiziskās un emocionālās veselības atgūšanai var ziedot:

SEB bankā
LV56UNLA0050011994184;
Swedbank
LV65HABA0551033254521;
bankā Luminor
LV44NDEA0000083612402.
Mērķi norādīt: ziedojums Kurzemes ārpusģimenes aprūpes atbalsta centram *AIRI vecākiem*.
Reģ. nr. 40008029381.
Centrs pieņem arī apģērbus (īpaši pusaudžiem), spēles, sporta inventāru, grāmatas bērniem. Tiek lūgts ziedot tādas mantas, ko cilvēki arī paši gribētu lietot vai uzvilkt. Centrs Kuldīgā darbojas kopš pērnā septembra. To izveidojusi Latvijas SOS bērnu ciematu asociācija.

Šosejas remonta laikā gan Ēdolē, gan Alsungā tiks atjaunoti arī ietvju posmi.

Remontēs līdz septembrim

Aprīļa vidū sākās ceļa Kuldīga–Alsunga–Jūrkalne atjaunošana 23 km garumā. Plānots, ka darbs ilgs vēl četrus mēnešus.

Segums tiks remontēts no 16. līdz 39. kilometram. Pašlaik gan Ēdolē, gan Alsungā tiek atjaunotas caurtekas un ietves, tīrīti grāvji. Tiks ieklāta izlīdzinošā asfalta kārtā, tam sekos virsmas apstrāde. Paredzēts pārbūvēt arī četras autobusu pieturvietas. To dara *Saldus ceļinieks*, un kopējās izmaksas ir 2,2 miljoni eiro.

Būvdarbu laikā šajā posmā noteikts ātruma ierobežojums: 50 un 70 km/h. Transporta kustība vēl tiek regulēta ar ceļazīmēm, bet asfalta ieklāšanas laikā būs luksofori vai satiksmes regulētāji.

Šonedēļ ceļu būvētāji Ēdolē tīrīja grāvjus un atjaunoja caurtekas.

Priecājas par šodienu

Ēdolniece Inta Korsīte darba jomā izdzīvojuši dažādu pieredzi, tagad devusies pensijā, aprūpē vīru un onkuli, iekopj dārzu un gūst prieku, dziedot aktrises Zanes Jančevskas vadītajā folkloras kopā *Ēdoles ķists*.

I.Korsīte mīt radioreleju stacijas daudzdzīvokļu namā, kur pēc kāzām sākusi kopdzīvi ar vīru.

PĒC SKOLAS UZ ARTELI

„Esmu iedzimta ēdolniece. Pēc skolas gaitām sāku mācīties par šuvēju. Gribēju studēt medicīnu, bet radi atrunāja – esot maza izpeļņa. Tad kā mācekle sāku strādāt šūšanas artelī. Piesaistīja mani pie meistares, sākumā deva vieglākos darbiņus – tikai šūt, vairāk nekur izpausties nevarēja. Tikmēr dzīvoju Kuldīgā gan pie radiem, gan meistares,” stāsta I.Korsīte.

Pāris gadus tā strādājusi, līdz izdomājusi, ka vēlas sasniegt ko vairāk. „Alsungā gatavojās atvērt šūšanas darbnīcu. Pieteicos, aizbraucu uz Rīgu, pusgadu mācījos par piegriezēju un sāku Alsungā strādāt. Bijām tur četras piecas – es un šuvējas.”

Tolaik Inta dzīvojuši Ēdolē pie vecākiem *Rūmniekos*, kur arī iepazinusi ar vīru. „Viņš bija pabeidzis augstskolu un kā jauns inženieris atsūtīts uz radioreleju staciju. Kaut kā viņi ar manu tēvu bija satikušies, un viņš atbrauca ciemos. Iepazināties un 70. gadu sākumā apprecējāmies. Mums ir meita Iveta. Viņa beidza Ventspils augstskolu un Ventspilī arī palika dzīvot.”

DARBS TIESĀ UN PILĪ

Inta daudzus gadus strādājusi šūšanas darbnīcās, līdz nolēmusi, ka kaut kas jāmaina. „Tajā laikā jau darbus daudz nemainīja, bet avīzē ieraudzīju sludinājumu, ka Kuldīgas tiesā vajadzīgs darbinieks, un nolēmu mēģināt. Izgāju kursus un sāku strādāt par tiesu izpildītāju. Tā bija laba pieredze piecus gadus – interesanti. Pēc tam aizgāju uz Ēdoles pili. Tolaik pārvaldniece bija Iveta Roga. Sākums bija ļoti grūts, pat remontdarbos iesaistījāmies, bet toreiz nerēķinājām ne laiku, ne naudu – tas bija azarts un acinājums, vēlāk

tur biju arī gide. Vispār tajā laikā pili daudz kas tika izdarīts ar lielu entuziasmu.

Vēlāk, kad pili privatizēja, no darba aizgāju. Piedzima mazmeitiņa, un man bija jāpalīdz pieskatīt, kamēr meita studēja. Vēlāk mājās turpināju šūt, jo ik pa laikam kādam kaut ko vajadzēja, bet vienu brīdi Ventspilī arī piegriezēju kursu vadīju.”

NEJAUŠAIS VAĻASPRIEKŠ

„Mammai tepat netālu bija sava naturālā saimniecība, bet 2013. gadā, kad viņa devās aizsaulē, visu likvidējām. Tagad man tur ir dārzs. Tajā izaudzēju visu, kas pašiem nepieciešams. Kūti visticam un trusīši.”

I.Korsīte ikdienu pāiet, arī rūpējoties par vīru, kuram bijis insults, un lejas dzīvokli par slimo onkuli, kuram ir 84 gadi. Esot arī palīgi – ja vajag, atnākot māsa. „Tepat man dzīvo radnieks Zigmārs, kurš uzņāk palīdzēt. Šīs tagad ir manas prioritātes, un neko citu es nemaz nevaru.”

Bet par dzīvi sievietei daudz nesūdzas – vajagot tikai vairāk kustēties, un būtu labi, ja vīram būtu stiprāka veselība. Lielu prieku radot tas, ka tuviniekiem viss ir labi, mazmeitiņas aug un nevienam nekā netrūkst.

Pirms kāda laika prieka avotiem nejauši pievienojies jauns hobijs – dziedāšana folkloras ansamblī. „Mani uzaicināja Ēdoles kultūras nama vadītāja pastāstīja, ka tiks veidota folkloras kopa, ko vadīs Zane Jančevska. Viņa es jau biju satikusi – 2015. gadā novadīju ekskursiju pili. Zanes senči arī ir no šīs puses, un viņu interesēja šejienes vēsture. Sākām pulcēties, bet nedomājām, ka tā lieta aizies tik nopietni.”

IR LABI TAGAD

Intas vaļasprieks ir arī kultūras pasākumi. Viņa dodoties uz teātra izrādēm, kad ir iespēja. „Interesējos par aktualitātēm, politikā notiekošo. Uz vēlēšanām iešu noteikti. Mēs

Pie šādiem galdiem 70. gados jaunās meitenes šūšanas artelī Kuldīgā mācījušās šūt. Inta Korsīte – 2. rindā pirmā no labās. Četras brigādes strādājušas uz maiņām, vakara maiņai bijis jāstrādā līdz pusnaktij. Katrā brigādē viena piegriezēja un deviņas desmit šuvējas.

„Lielu prieku man sagādā divas stundas, ko katru nedēļu pavadu folkloras kopā *Ēdoles ķists*. To laiku ne ar ko nevar salīdzināt,” saka ēdolniece Inta Korsīte.

darbnīcā, šuvējām algas bija niecīgas un nopirkt nevarēja neko. Bija mums bāriņā konfekšu kastes un dzērieni, bet tie nebija veikalā pirkti – ja kaut ko labu uzšuvu, kāds atnesa. Tagad esam brīvi, savā valstī. Kaut nu tā būtu arī turpmāk.”

Uz pilsētu pārcelties domas neesot bijis nekad. „Šī māja uzcelta speciāli torņā darbiniekiem, bet tagad tur neviens vairs nestrādā – viss ir uz automātiku. Tajā laikā te bija pilna māja, jaunas ģimenes ar bērniem – visi, kas tika atsūtīti šeit strādāt. Tagad tie, kuri strādāja no paša sākuma, palikuši tikai divi – mans vīrs un Lilijas tante, kurai ir 84 gadi.”

Antras Grīnbergas teksts un foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

dzīvojam brīvā valstī, un, salīdzinot ar padomju laikiem, ar šodienu esmu ļoti apmierināta. Kad strādāju šūšanas

Annai jāturpina dziedāt

(Turpmāk vēl.)

„Pēc traumatiskā notikuma 2017. gadā esmu sapratusi, ka man ar savu stāstu jādalās, lai cilvēkiem galvā ieliktu kādu jēgu un palīdzētu. Ja kādam gājis ļoti slikti, tagad garastāvoklis uzlabosies – viņš sapratīs, ka tāds nav viens,” tā saka agrākā alsundziece, tagad Austrālijā dzīvojošā ANNA RAITA (Wright), runājot par smagu satiksmes negadījumu, kas dzīvi apgrīzījis ar kājām gaisā. Šajā gadījumā gan būtu vietā teikt, ka nolīcis atpakaļ uz kājām.

Sērfošana ir Annas lielākā aizraušanās.

Viņa dalījās pieredzē, kad maija sākumā no Austrālijas, ko par mājām sauc jau teju desmit gadu, atskrēja uz dzimto Alsungu, lai apmīļotu ģimeni, nosvinētu brāļa kāzas, nodziedātu vienu koncertu un caur Eiropu trauktos atpakaļ. **Tu esi mana bijušā kolēģa Jura Lipšņa meita, tādēļ at-**

ļausos uzrunāt ar tu. Tu saki, ka esi Austrālijas rezidente. Ko tas nozīmē? Esmu ceļā uz Austrālijas pasi un pilsonību. Man jau vajadzēja kārtot pirms diviem gadiem, nedaudz visu sabojāju ar to, ka atlidoju uz Latviju un nodzīvoju šeit ilgāk par 90 dienām. Tad imigrācijas

dienests pieliek vēl laiku klāt, man jāgaida seši mēneši. **Ko tas dos?** Dubultilsonību. No Baltijas latvieši ir vienīgie, kuri to drīkst saņemt. Igauni un lietuvieši nevar. **Tagad dzīvo Melburnā. Kā tur nokļuvi?** Sākumā aizbraucu uz Barse-

lonu Spānijā studēt mūziku. Iepazīnos ar austrāliešu, apprecējāmieš pludmalē, draugi bija klāt. Nu jau trīs gadus attiecības ir beigušās. Bet manā stāstā tik tālu vēl neesam tikušas. Iesim soli pa solim!

Labi. Mācījies mūziku, pabeidzi...

Nepabeidzu – iemīļojos. Ai, man bija kādi 22 gadi, kad satikāties. Pirmā kāzu ballīte bija pie Vidusjūras, pēc tam apprecējāmieš Latvijā manas ģimenes priekšā. Aizlidojām uz Austrāliju. Pirmos četrus mēnešus dzīvojam Pērtā. Drīz sapratu, ka cilvēks, ko apprecēju, svešā vidē bija pilnīgi cits, bet savā – cits. Viņam garšoja alkohols, viņš palaida rokas. Tik jauna to visu pat iedomāties nevarēju...

Domāju, ka cilvēks mainīsies. Lai atmāktu dzīves jēgas sapratne, tam bija cauri jāiziet. Labais mūsu kopdzīvē bija tas, ka adoptējām kučēnu. **Vai paņēmt no patversmes?**

Nē, no igauņu puīšiem, kuri dzīvoja fermā. Igauniem ir brīvdienu vīza, ar kuru drīkst strādāt, bet trīs mēnešus tas jādara laukos. Savukārt austrālieši brauc uz Igauniju. Latviešiem un lietuviešiem ekonomika nav tik laba – neviens šurp nebrauks, apmaiņas nebūs. Tagad gan arī igauņiem vīzu nems nost, jo daudzi to izmantojuši ļaunprātīgi, mēģinot Austrālijā palikt nelikumīgi.

Bet mēs runājam par sunīti. Puīši pastāstīja, ka fermā ir kučēni. Teicu, ka tas ir forši. Varbūt viņi īsti nesaprata angļu valodu, bet nākamajā dienā atnāca ar sunīti. Tad arī sākām ceļot apkārt Austrālijai trijā tādā. Gulējām okeāna krastā, kādus deviņus mēnešus nodzīvojam mazā pilsētiņā – ļoti skaisti, bet dzīve bija tāda, kāda bija.

No kā pārtikāt?

Abi strādājām. Austrālijā darbu atrast ir vienkārši, piemēram, viesmīlības biznesā, kādā darzniecībā.

Annas kāzas pludmalē Barselonā.

Tur daudzas lietas cilvēki paši nedara – izsauc kādu, lai zāli nopļauj. Es iemācījos bārmenes un viesmīles ardu. Pirms tam Barselonā biju mēdzere, klubos organizēju ballītes ar lielajiem didžejiem. Nu, jā... Austrālijā braucām, pastrādājām, braucām, pastrādājām... Redzējām skaistas pludmales, nacionālos dabas parkus. Četrus mēnešus nobraucām 4000 kilometru. Pēkšņi

vīrs izdomāja braukt ar čomiem uz Šrilanku. Viņš šajā kompānijā vienīgais bija precējies. Tas jau man šķita pavisam *garām*. Pusotru gadu dzīvoju Austrālijā un ļoti gribēju redzēt ģimeni. Viņš teica: „Nē! Es braukšu, tev jāpaliek.” Viņš uz Šrilanku aizlidoja uz trīs nedēļām, es uz trīs mēnešiem aizlidoju uz Melburnu. Pēc tam vēl ar vīru izbraucām cauri kontinenta

„Sunīti sauc Koba. Austrāliešiem tas nozīmē draudzīgš. Viņš ir mans draudzīgš,” atzīst Anna Raita.

ziemeļu daļai, kur darbojās Krokodils Dandījs.

Vai viņš tiešām bija latvietis?

Krokodilu parkā gids teica, ka tāds stāsts esot. Viņu sauca Arvīds Blūmentāls, esot arī pieminēklis. Bet arī pašiem bijis savs Krokodils Dandījs, kas krokodilus slepkavojis. Man gan izstāstīja, ka saldūdens krokodili nekad nespālos pavisam – nokodīs tādu gabalu, kurā spēj iekerties, bet sālsūdens krokodils neatstāsies, kamēr nebūs tevi saplošījis.

Ceļojām tālāk, līdz nonācām sērferu pilsētā Baironbejā. Tur ar suni nevarējām atrast dzīvesvietu. Mājiņu saimnieki saka: „Ne bērņus, ne citus dzīvniekus.” Tas tāpēc, lai visādām slavenībām netraucētu atpūsties.

Drusku bijām Sidnejā, atradu ļoti labu darbu, saņēmu 60 dolārus jeb 40 eiro stundā, bet jāstrādā bez brīvdienām, ilgas stundas. Nonācām Melburnā, man ar lielām mokām sāka nākt gudrības zobi. Atklāju, ka vienu izraut tur maksā 1000 dolāru jeb 700 eiro. Par diviem samaksāju, pēc pāris nedēļām izauga trešais, kas jārauj. Sapratu, ka jābrauc mājās, jo par to naudu, ko Austrālijā iztērētu zoba raudānai, varēju nopirkt biļeti.

Mājās pār mani sāka nākt visādas atklāsmes – sapratu, ka esmu izjuferu emocionālu vardarbību. Man bija sastāsīts, ka ar mani nav kārtībā. Atbraucu mājās un svaigā gaisā, dabā sapratu, ka man viss kārtībā.

Vai vecāki nemudināja palikt? Nē, manējie ir diezgan sakarīgi. Man ir nekontrolē, mamma vienmēr uzticas. Esmu sapratusi, ka vecāki nemāca bērņus. Mēs pasaulē ierodamies, lai mācītu vecākus. Bērņi kā dvēselītes izvēlas, pie kā nākt. Un vecākiem daudz jāmacās. **Vai suiteni sevī jūti?** Nē. Fiziski neesmu nekad spējusi pat tērpu uzvilkt. Esmu dzimusi Ventspilī, kādu laiku tur dzīvojusi. Ļoti cienu to, ka papam tas viss patīk: spēlēt dūdas, kokli, cīnīties par kultūras mantojumu. Tas ir forši. Kaut kas no tiem suitiem jau manī ir, tomēr līdz galam to pieņemt nespēju. Vairāk esmu pasauls pilsona, jo man nepatīk uzspiest sev zīmogu.

REKLĀMA

Lai ikviens var dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi

Viņi viens otru pazīst jau vairāk nekā 20 gadus. Šajā laikā, darbojoties nevalstiskajā sektorā, ir kopīgi īstenojusi dažādus cilvēktiesību projektus, kļūstot par domibiedriem un draugiem. Tāpēc ir tikai likumsakarīgi, ka GUNTA ANČA un ROBERTS PUTNIS atkal kopīgi ķērušies klāt jaunam projektam – ienest jaunas progresīvas idejas Eiropas Parlamentā (EP) un caur to Latvijā stiprināt cilvēktiesības, mazināt sociālo nevienlīdzību, cīnīties pret korupciju, uzlabot veselības aprūpi un izglītības iespējas visiem Latvijas un pārējās Eiropas iedzīvotājiem.

Cilvēktiesību aktiviste un Cilvēku ar īpašām vajadzībām sadarbības organizācijas SUSTENTO vadītāja Gunta Anča un partijas PROGRESĪVIE priekšsēdētājs Roberts Putnis kandidē Eiropas parlamenta vēlēšanās un ir PROGRESĪVO saraksta līderi.

Vai atceraties, kā iepazīnāties un sākat kopā darboties?

Gunta Anča: Tas bija deviņdesmito gadu vidū, kad Roberts strādāja Valsts Cilvēktiesību birojā. Tolaik biju sākusi darboties cilvēktiesību jomā, veidoju avīzi LINVA. Tas bija Latvijā pirmais izdevums, kas rakstīja par cilvēkiem ar invaliditāti. Meklējot sadarbības partnerus, nonācu Cilvēktiesību birojā, kur man ieteica aprunāties ar Robertu. Tā iepazīnāties un kopš tā laika mūsu ceļi daudzkārt ir krustojušies kopīgos darbos un idejās.

SUSTENTO apvieno 54 organizācijas, kuras pārstāv cilvēkus ar invaliditāti un hroniskām slimībām. Tā aizstāv šo cilvēku intereses gan vietējā, gan Latvijas, gan starptautiskā līmenī, strādājot ar pašvaldībām, Latvijas valdību un Eiropas Savienības struktūrām un sniedzot tām priekšlikumus, lai veidotu tādu politiku, kas cilvēkus ar invaliditāti pilnīgi iekļauj sabiedrībā. Es šo organizāciju vadu kopš 2002. gada.

Roberts Putnis: Mūs gadiem vieno kopēja rūpe – mazaizsargāto grupu tiesību aizstāvība. Gunta ar savu ekspertīzi būtiski atbalstīja PROGRESĪVO programmas sociālās sadaļas tapšanu, jo mums kā partijai ir svarīgi, veidojot savu politisko piedāvājumu, iekļaut visas sabiedrības grupas – gan seniorus, gan jauniešus, gan cilvēkus ar invaliditāti, gan mazākumtautības, gan citus, jo konkrētās grupas pašas vislabāk zina, kas tām vajadzīgs.

Gunta Anča: Šis PROGRESĪVO princips man ir tuvs, jo saskan arī ar SUSTENTO un manu principu “Neko par mums bez mums”.

Abi esat ilggadēji sabiedriski darbinieki un pirmie cēlēt augšā tēmas, par kurām reti kurš sabiedrībā runāja. Kāpēc tagad nolēmāt startēt politikā?

Gunta Anča: Mani šo gadu laikā ir uzrunājušas daudzas politiskās partijas, taču līdz šim visus piedāvājumus startēt vēlēšanās noraidīju galvenokārt tāpēc, ka Latvijā diemžēl partiju rīcību un lēmumu pieņemšanu nosaka lielo sponsoru ietekme un vēlme caur partijām īstenot savas ekonomiskās intereses. Ar PROGRESĪVAJĒM ir citādi – šī partija nepieņem nesaidrīgas izcelsmes ziedojumus un ir visas sabiedrības grupas iekļaujosa, kādai vajadzētu būt ne tikai sociāldemokrātiskajai, bet ikvienai politiskajai partijai. Otrs aspekts, kāpēc izšķiros par iešanu politikā, ir mana pieredze, daudzus gadus strādājot Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejā. Tā konsultē Eiropas galvenās institūcijas likumdošanas jautājumos, pārstāvēt dažādas sociālās un ekonomiskās grupas. Piemēram, cilvēkus ar invaliditāti, darba devējus, darbaņēmējus u.t.t. Esmu gadiem Eiropas Parlamentā iesniegusi dažādus priekšlikumus un saņēmusi akceptu, ka mani un kolēģu priekšlikumi tiks iestrādāti likumos, tomēr lielākoties tie ir palikuši politisku un ierēdņu plauktos. Tāpēc esmu nonākusi pie atziņas, ka pašai aktīvi jāiesaistās politikā, jo deputātam ir gan iespējas ierosināt konkrētus likumprojektus, gan strādāt Eiroparlamenta komitejās un pārliecināt pārējos deputātus par konkrētu normu nepieciešamību.

Roberts Putnis: Arī man būs grūti nosaukt partiju, kas nav mani acinājusi tajā darboties. Un līdzī Guntai arvien no jauna

VIRTUVĒ

Zaļā virtuve pavasarim

Katrina Spuleniece-Aišpure, uztura speciāliste
Dzenot prom pavasara nogurumu, talkā jāņem zaļumi, kas aug visapkārt.

Jaunās nezāļu lapiņas ir garšīgas un veselībai noderīgas, tās var pievienot salātiem, zupām, var gatavot zaļos kokteiļus. Visbiežāk pieejamas jaunās gārsu, pieneņu, virzas, nātru u.c. lapiņas. Nātres pirms pievienošanas ēdienam var noplaucēt ar karstu ūdeni – tad tās zaudēs adatiņas. Nātres īpaši jāizceļ dzelzs daudzuma dēļ.

Zaļo kokteiļi jeb smūtiju var pagatavot, izmantojot augļus vai ogas, piemēram, banānus, avokado, zemenes. Tiem jāpievieno zaļumi – pamatā var likt spinātus, lapu kāpostus vai salātu lapas, klāt arī nezāļu lapiņas. Nevajag aizrauties ar lielu daudzumu viena veida nezāļu, jo tas var kokaileim radīt pārāk uzkrītošu garšu, piemēram, no pieneņu lapām rūgtu. Lai kokteiļa konsistenci regulētu, jāpievieno šķidrums: ūdens, sula, piens, paniņas. Garšas līdzsvarošanai noder citrona vai laima sula. Pēc tam visas sastāvdaļas blendē.

Tiesa, šāds kokteilis, lai arī ir vitamīnu un bioloģiski aktīvo vielu *bumba*, tomēr satur samērā daudz kaloriju un augļu cukuru, turklāt ilgstošu sātu nerada. Tādēļ biežāk ieteicams augļus, ogas un zaļumus ēst un pievienot dažādos ēdienos, bet kokteiļi noder reizēm, kad gribas veselīgu našķi vai vitamīnu kūrī veselības uzlabošanai.

RECEPTES

Kartupeļu un nātru plācenīši

Vajadzēs: 50 g nātru, 1 sīpolu, 2 lielus vārtus kartupeļus, 2 olas, sāli, piparus un rīvētu muskatriekstu (pēc garšas), eļļu cepšanai.

Kā pagatavot. Nātres pārlej ar karstu vārītu ūdeni, lieko nospiež un smalki sagriež. Vārtos kartupeļus sarīvē, sīpolu sakapā, viegli apcep eļļā un piejauc kartupeļiem, pievieno arī nātres un olas, pieber garšvielas. Visu samaisa; ja šķiet, ka mīkla pārāk šķidra, var pievienot 1–2 ēdamkarotes miltu. Pannā uzkaršē eļļu, tajā ar ēdamkaroti liek maisījumu, veidojot nelielus plācenīšus, cep no abām pusēm. Pasniedz ar biežpienu, kas sajaukts ar krējumu un zaļumiem.

Pavasara zaļumu smūtījs

Vajadzēs: kārtīgu sauju nezāļu lapiņu, 1/2 glāzes saldētu ūpeņu, 1/2 avokado, 1 ābolu, 1 banānu, 1–2 glāzes svaigi spiestas apelsīnu sulas.

Kā pagatavot. Visas sastāvdaļas blendē.

REKLĀMA

Swedbank

Apgrozāmie līdzekļi izaugsmei

Apgrozāmie līdzekļi lauku saimniecībā ir kā brīvas darba rokas. Kā darbi, kas nestāv uz vietas. Un kā saimniecība, kas izmanto visas iespējas augt.

Lai darbs dzen darbu!

▶ Finansējums neatliekamam darbiem un iegādēm – piesakiet konsultācijai un noskaidro savas iespējas!

Lai prasības pret visiem atbilstu 21. gadsimtam

„No Rīgas dažreiz viss nav redzams, tāpēc svarīgi saprast, kā dzīve rit visā Latvijā,” Kurzemnieka redakcijā sacīja satiksmes ministrs **TĀLIS LINKAITS** (Jaunā konservatīvā partija). Būdams vizītē Kuldīgā, viņš atbildēja arī uz laikraksta žurnālistu jautājumiem par dažādām jomām, par kurām atbild viņa vadītā ministrija.

„Mana prioritāte ir vairāk domāt par to, kā jūtas vienkāršais cilvēks – gan transporta, gan ceļu sistēmā. Kad šī sajūta ir saprasta, tad var dzenāt lielos priekšniekus *Latvijas dzelzceļā* (LDz), Autotransporta direkcijā vai citur. Bija nepatīkama saruna par tualetēm dzelzceļa stacijās. Latgalē daudzās stacijās viss ir skaisti, šiltīte smuka, bet citur kvalitātes nav. Jāsaprot, ko uzlabot.”

„Latvijas dzelzceļā problēmas samilzušas. Tās jārisina, sākot ar valdes līmeni,” pārliecināts satiksmes ministrs Tālis Linkaits.

CEĻI UN TRANSPORTS

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Juris Pūce apgalvo, ka administratīvi teritoriālās reformas sakarā esot ļoti laba sadarbība ar ekspertiem no visām ministrijām. Vai no Satiksmes ministrijas viedokļa nav nekādu bažu? Teiksim, par sabiedrisko transportu?

Transporta maršruti tiek pieskaņoti tam, kur cilvēks brauc uz darbu, atpūsties, mācīties. Tādēļ tiešā veidā no šī viedokļa reforma ministriju neskar, bet esam gatavi maršrutus pielāgot, ja būs noteikti jauni attīstības centri.

Attiecībā uz ceļiem esam ieinteresēti, lai pašvaldības būtu lielākas un spēcīgākas, lai tās varētu vairāk uzņemt ceļu apsaimniekošanu. Pašlaik valsts īpašumā Latvijā ir 25% ceļu, bet, piemēram, Somijā – tikai 17%, Zviedrijā – vēl mazāk. Visās citās Eiropas valstīs ir uzskats, ka valstij jāapsaimnieko tikai galvenie un reģionālie ceļi. Vēsturiski sanācis, ka mūsu valsts daudz rūpējas arī par vietējās nozīmes ceļiem. Spriest par robežām starp novadiem ir VARAM kompetence.

Vai ceļiem līdzī nāktu arī nauda?

Konkrētam ceļam dodam līdzī tik lielu mērķdotāciju, cik tā uzturēšanai izmantojam tagad. Tie ir aptuveni 1560 eiro par kilometru. Par šādu skaitli ar pašvaldībām un *Latvijas Valsts ceļiem* bija vienojies jau iepriekšējais satiksmes ministrs. Es tur neiejaucos.

Iepriekšējā reformā pašvaldības apvienoties tika motivētas ar tādām kā dāvanām. Šoreiz ar VARAM ministru runājām, lai dāvanā ir finansējums noteiktiem ceļu posmiem.

Gudenieku pagasts vēl tagad gaida pirms iepriekšējās reformas solīto asfaltu ceļam uz Kuldīgu. Vai līdzīgi nebūs pēc nākamās reformas?

Kad nauda būs, tad arī varēs saprast, ko par to izdarīt. Pašlaik *Latvijas Valsts ceļi* kopā ar VARAM uz kartes uzlikusi tos posmus, kurus reformas rezultātā varētu atjaunot.

Par pašvaldību grants ceļiem. Vairums ir tādā stāvoklī, ka ar uzturēšanu un pielāpīšanu vairs nekas nav līdzēts. Par kādu naudu tos remontēt?

Kopējais deficīts ceļiem ir četri miljardi eiro. Tā bedre izveidojusies 30 gados un nav aizlāpāma vienā dienā. No valsts budžeta, kas paredzēts visam tīklam, pat galvenos ceļus nevaram noturēt kvalitātes līmenī. Tāpēc mums ir Eiropas līdzekļi, kas šajā periodā tika izmantoti vietējos ceļos. Periods iet uz

beigām. Skaidrs, ka no Eiropas kaut kāda nauda būs arī nākotnē, bet mazāka.

Cik daudz ceļiem tiek no transportlīdzekļu ekspluatācijas nodokļa?

Viss. Būvnieku lobījs stāsta, ka visu degvielas akcīzes nodokli arī vajadzētu novirzīt ceļiem. Nekur citur pasaulē tā nav. Tad mēs būtu unikāla valsts. Senos laikos no šī nodokļa ceļiem tika 40 līdz 60%, tagad īpaša sadalījuma nav. Tikpat labi varam prasīt, cik procentu ceļiem tiek no PVN vai citiem nodokļiem.

Kāds Kuldīgas novada zemnieks pašvaldībai piedāvāja tos grants ceļus, kas vajadzīgi lauksaimniekiem, labot tāpat, kā tiek sakārtoti daudzdzīvokļu namu pagalmi: pusi dod pašvaldība, pusi privātie.

Uz to raugos tikai pozitīvi.

„Nākotnē piedāvāsim daļu valsts ceļu pārņemt pašvaldībām. Pārņemt un uzturēt var tikai tās, kurām pietiek naudas un intelektuālās kapacitātes – tādu cilvēku, kuri spēj izlemt prioritātes.”

Sakāt, ka valstij jāatbild par ceļiem, kurus kursē sabiedriskais transports. Kādā kategorijā iedalāmi tie, pa kuriem brauc skolēnu autobusi?

Tas ir pašvaldību rūpē. Visi laukos esam dzīvojuši, ceļus zinām – tie gadiem nav mainījušies.

Jums ir ideja, ka nevajag satiksmes autobusus sūtīt tur, kur ir dzelzceļš. Mūs tas gan skar mazāk...

Jā, braucot šurp, tieši domāju, ka visas batālijas – gan par sabiedrisko transportu, gan citiem jautājumiem – vairāk attiecas uz Rīgas areālu. Kurzemē plānošanas reģiona ļaudis labi pastrādājuši, sabiedriskā transporta tīklu sakārtojot tā, ka nākamajos desmit gados nekas liels vairs griezts netiks.

Pirms dažiem gadiem plānošanas reģioniem noņēma lielu daļu atbildības par sabiedrisko transportu, atdodot to Autotransporta direkcijai. Vai ir labi, ka atbildīgi divi?

Katram sava loma. Direkcija ir tā, kas plāno maršrutu tīklu pa visu Latviju, strādā ar pārvadātājiem. Līgumi Latvijā kļūst daudz maz vienoti, arī prasības. Tajā pašā laikā labi, ka ir cilvēki uz vietas. Viņi precīzi zina plūsmas, pieprasītos maršrutus.

DZELZCEĻŠ UN LIDOSTA

Kāda ir situācija ar projektu *Rail Baltica*?

Virzās uz priekšu. Tas nav vienkāršs: liela nauda, trase sadalīta pa posmiem. Tiek projektēta lidostas dzelzceļa stacija. Tūlīt jābūt parakstītam līgumam par Rīgas Centrālās stacijas projektu. Izsludināts iepirkums par pārējiem trases posmiem, aktuāla ir zemes atpiršana visā trasē. Esam iesnieguši grozījumus Dzelzceļa likumā, lai atrisinātu neskaidrās situācijas. Globālais projekts gribētu visu pabeigt līdz 2026. gadam, Latvijā pēc plāniem izskatās, ka būs 2028. gadā. Gads, kamēr iemēģina, kā tas viss darbojas, – tad arī varēsīm braukt.

Kādi bija galvenie iemesli izteikt neuzticību trim LDz valdes locekļiem? Kāpēc ceturtajam ne?

Tikko sāku strādāt, pieņēmam galveno principu, ka mūsu ministrijā nebūs iecietības pret korupciju un dažādu shēmošanu, kas šajā nozarē bija plaši izplatīta. Tāpēc katru uzņēmumu izvērtējam.

Sākat ar LDz?

Nē, sākam pēc kārtas nešķirojot, jo katrā kapitālsabiedrībā ir savas problēmas. Vērtējam gan iepirkumu sistēmu, gan lielos darījumus un projektus, gan galvenos tēriņus, mārketinga, reklāmas izdevumus, sūdzības Konkurences padomē, Iepirkumu uzraudzības biroja.

Kaut kādas pārmaiņas jau ir notikušas: atkāpusies Latvijas Valsts radio un televīzijas centra valde, vienojāmies, ka arī uzņēmumā *Eiropas Dzelzceļa līnijas*, kas ir *Rail Baltica* projekta īstenotāja, nepieciešamas pārmaiņas.

LDz jāsakata visas šīs rīcības kontekstā. 25. aprīlī nosūtījām materiālus KNAB par rīcību ar valsts mantu, kas tur nenoņemti caurspīdīgi. Esam saņēmuši informāciju, ka Konkurences padome ierosinājusi lietu par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu. Gandrīz desmit gadus krāvu pārvadājumos tirgus ir atvērts citiem pārvadātājiem, bet LDz vēl joprojām uzskata, ka visu drīkst kontrolēt un iespaidot. Ir daudzas tehniskas sūdzības no citiem pārvadātājiem. Ja Eiropas Komisija un Konkurences padome šīs lietas noved līdz beigām, Latvijai var uzlikt daudz miljonu sodu.

Valde īsti neizprata situācijas nopietnību un dzelzceļa sistēmas darbību brīvā tirgus apstākļos 21. gadsimtā. Ministrs nevienu nevar ne atbrīvot, ne iecelt. Informāciju esmu nodevis LDz padomei, kas pieņem lēmumu. No četriem valdes locekļiem Ēriks Šmuksts atbild par tehniskām lietām. Attiecībā uz viņu sūdzību

un iebildumu nav. Domāju, ka viņam jāpaliek arī tāpēc, lai nodrošinātu pārmanojamību. LDz tomēr ir lielākais darba devējs – tur strādā 11 000 cilvēku.

Kā vērtējat *AirBaltic* – vai arī tur saskatāt risku? Otrs jautājums ir par taksometriem lidostā.

AirBaltic ir mūsu eksporta veiksmes stāsts. Citu valstu transporta ministri vienmēr nosaka, ka mums ar to paveicies. Uzņēmums aktīvi iegādājas jaunas lidmašīnas, izpleš spārnus uz jauniem galapunktiem. Labs biznesa plāns nākamajiem gadiem parāda, ka *AirBaltic* grib iziet ārpus Baltijas reģiona. Vēlu tikai veiksmi.

Aviācijas tirgus visā Eiropā pagaidām virzās uz augšu. Kā zinām no ekonomikas teorijas, neviena izaugsme nav mūžīga. Situācijā, kad tirgus samazinās, svarīgi, cik daudz aviokompānijas akcionāri var palikt apakšā mīksto spilvenu. Labprāt redzētu kādu stratēģisko investoru, kas riska brīžos varētu kompāniju atbalstīt gan morāli, gan materiāli. Pašlaik *AirBaltic* vadība ceļā uz šādu investoru meklē variantus.

„Domāju, ka pirmajā „Rail Baltica” kārtā brauksim līdz Tallinai un Kauņai.”

Ar taksometriem gan nekā laba nav. Viens no pirmajiem darbiem ir šīs nozares sakārtošana. Iepriekš daudzi bija pastrādājuši. Ar likumu noņemti taksometru tarifa griesti – cilvēks varēja no lidostas līdz Rīgas centram aizbraukt par 80 eiro, un tas bija legāli. Otra lieta: Administratīvās tiesas lēmums, ka lidosta *Rīga takšu* biznesā neko nedrīkst regulēt, ka jāļauj visiem brīvi piebraukt.

Skaidrs, ka ar ministrijas lēmumiem vien neko mainīt nevar – vajadzīgi grozījumi likumā. To esam izdarījuši un iesnieguši Saeimā. Priekšlikums ir tāds, ka lidostā, pasažieru ostā un Centrālajā stacijā būs pastiprināts režīms. Noteiksim taksometriem kvalitātes prasības, skaidri sprotamam tarifu, un, ja klients vēlas, viņš var izmantot iepriekš nopirktu vaučeru par fiksētu summu.

Daiga Bitinieca
Inguna Spuleniece
Lailas Liepiņas foto

SARUNA AR JUBILĀRI

Nevēlēt otram sliktu

„Man vienmēr galvenais bijis nevēlēt otram ļaunu, un to iesaku arī citiem,” saka kuldīdzniece Maija Silarāja. 10. maijā ģimene, kaimiņi un bijušie darbabiedri viņu mīļi sveica dzimšanas un vārda dienā.

TRĪSKĀRŠI SVĒTKI

Maijas ģimenē patīkot svinēt dzimšanas dienas neatkarīgi no tā, kāda jubileja. Ne jau grandiozas balles rīkot, bet vienkārši pasēdēt kopā, parunāties un apēst jubilāres pašcepto gardo torti. Maija dzimusi nedēļā, kad tiek svinēta Mātes diena. „Reiz sanāca tā, ka dzimšanas dienā braucām uz Skrundas Pilsētas svētkiem, kur spēlēja grupa *Tērvete*. Koncerts sākās sestdienas vakarā, bet beidzās pēc pusnakts, kad jau sākusies svētdiena – Mātes diena. Tad man tie bija dubulti, pat trīskārši svētki – ne jau katram dzimšanas dienā spēlē *Tērvete!*”

Maija Silarāja Kuldīgu uzskata par visjaukāko pilsētu pasaulē. Jau 35 gadus viņa dzīvo Alekšupītes krastā un uz vīra Jāņa būvētā lieveniņa starp pašas sastādītajiem gaisadāriem klausās Sv. Katrīnas baznīcas zvana skaņās.

PAR DZELZCEĻNIECI NEKĻUVA

Savā ziņā jubilārei ir saistība arī ar Skrundu, jo dzimtās mājas nav tālu – Saldus novada Airītēs. Vectēvs tur savulaik strādāja par dzelzceļa stacijas priekšnieku, vecāmāte un mamma bija dežurantes. Arī Maija gribēja turpināt dzelzceļnieku tradīciju, taču dzīve likteni pavērsa citādāk. Maija nonāca un izauga bērnu-

namā Pelčos. Pēc skolas beigšanas viņa izmācījās par pārdevēju un apprecējās ar kuldīdznieku. Diemžēl pirmās laulības nebija laimīgas. Maija aizbrauca uz Saldu un tur iepazinās ar Jāni. Abi atgriezās Kuldīgā. Nu jau kopā nodzīvoti gandrīz 40.

PILSĒTAS PATRIOTE

„Kuldīga man ir vismīļākā pilsēta,” tā jubilāre. „Nekur citur neesmu gribējusi dzīvot. Te ir tik labas emocijas, jauki cilvēki! Par kurzemniekiem nevaru nevienu sliktu vārdu teikt – nu, esam mēs tādi, kādi esam.”

Maija ir pilsētas patriote. Vairākus gadus viņa algotu darbu nestrādā – ir mājsaimniece, tāpēc vairāk brīva laika. Tas ir viens no iemesliem, lai iesaistītos sabiedriskajā dzīvē. Bet otrs, varbūt pat galvenais, – viņa vēlas zināt, kas notiek un kāpēc tieši tā. Tāpēc viņa iestājusies partijā *Kuldīgas novadam*, apmeklēj arī citu politisko spēku pasākumus, sabiedriskās apspriešanas, tiek ar mūsu pašu un Eiropas Parlamenta deputātiem: „Man nepietiek ar to, ko izlasu avīzē vai redzu televīzijā. Vēlos jautājumus uzdot pati, lai viņi man atbild aci pret aci, nevis aplinkus. Man nepatīk būt kā citiem, kuri neliekas ne zinis, taču, kad kaut ko sāk būvēt pie viņu mājām, tad ceļ lielo traci. Par deputāti kļūt netaisos, bet ej nu sažini, kas vēl dzīvē atgadās!” nosmej Maija.

DŪŠU NEZAUDĒJA

Jubilāres dzīvē bijuši negaidīti pavērsieni, kas visu sagriež kājām gaisā. Pirms vairākiem gadiem viņai konstatēta smaga onkoloģiska saslimšana, nācies ilgstoši ārstēties. Taču Maija nezaudēja dūšu: atbalsta programmā invalīdiem apguva grāmatvedību un lietvedību, kā arī pabeidza datorkursus. Sāka strādāt Kuldīgas bibliotēkā. Diemžēl veselības dēļ darbs bija jāatstāj. Pirms

tam Maija darījusi daudz ko, bet bibliotēkā pavadīto laiku uzskata par skaistāko savā darba mūžā: brīnišķīgs kolektīvs, jauki apstākļi. Veselības dēļ Maija pati nevar daudz lasīt, bet brīvo laiku velta sabiedriskiem notikumiem, piedalās ģimeņu biedrības *Dzirkstelīte* darbā, kā arī mājās cep tortes.

LAIMĪGĀ BIĻETE

Kopā ar vīru Jāni jubilāre izaudzinājusi trīs bērnus. Dēls Uldis jau 14 gadus dzīvo Skotijā. Meita Elīna precējusies, viņai ir meitiņa Melānija – Maijas pirmais mazbērniņš. Audzumeita Zuzanna dzīvo Ventspilī un pie audzvecākiem bieži ciemojas. Viņas ienākšana Silarāju ģimenē bijusi nejaušība. Mazā meitene dzīvojuši kaimiņos, kad viņai smagi saslimusi māmiņa, un Maijas un Jāņa sirds nav spējusi atteikt palīdzību. „Vīrs kādreiz pasmejas: ja mums būtu lielāka māja, tad būtu ļoti daudz bērnu. Ne tikai pašu, bet arī pieņemtie. Palīdzēt ir Dieva dāvana. Es jau pati esmu izaugusi bērnamā. Bet paņemt svešu bērnu savā ziņā ir laimes spēle. Mums laimējies. Es vispār esmu izvilksusi laimīgo biļeti, jo man ir tik laba ģimene. Ko vēl labāku gribēt!”

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

STĀRĶA VĒSTIS

No 8. līdz 15. maijam Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā pasaulē nākuši septiņi mazuļi. Bērniem doti vārdi Līva, Izabella, Anabella, Ansis un Marts, bet vienai meitenītei un puikam vecāki to vēl nav izdomājuši.

DĀRZA DARBI

18.–25. maijs

18. maijs. Ziedu diena. Sēj Arīja Rudlapa, agronome un stāda vasaras puķes, neaizmirstot arī dālijas, gladiolas, frēzijas, galtonijas un citus ar sīpoliem un gumiem pavairojamus krāšņumaugus. Dala un pārstāda vasarā un rudenī ziedošās ziemcietes, kā arī ziedošos augus no konteineriem. Sēj nektāraugus. Pļauj zālienu, applauj ganības. Vāc sezonas ārstniecības augus. Taisa augu vircu no nātrēm, strutenēm, pienēm, tauksaknēm.

19. maijs. Sēšanai un stādīšanai nelabvēlīga diena. Ravē un rušīna sējumus un stādījumus, lai ierobežotu nezāles. Applauj nezāles un atvases nevietā augošiem krūmiem un kokiem.

20. maijs. Lapu diena. Laista augus telpās, siltumnīcās un zem klajas debess, kur tas nepieciešams. Stāda kāpostus, puravus, lapu un kātu seleriju. Sēj salātus, garšaugus, skābenes, arī zālāju. Izstāda rabarberus. Dēsta hostas un citus augus ar krāšņām lapām. Sēj zālāju un zaļbarības augus. Pļauj zālienu.

21.–23. maijs. Augļu dienas. Sēj gurķus, kabačus, pupas, pupiņas, zirņus, cukura kukurūzu, griķus, arī graudaugus. Stāda zemenes (ja vien iespējams, stādījumus vajag salaistīt), tāpat arī augļu kokus un ogulājus no konteineriem. Siltumnīcās dēsta tomātus, papriku, gurķus, arbūzus, melones, bet pastāvīgā vietā – ķirbjus.

24., 25. maijs. Sakņu dienas. Apstrādā augsni vēlajiem sējumiem, ravē. Stāda kartupeļus un sīpolus, sēj burkānus, bietes, redīsus, kāļus, rāceņus, turnepšus. Augus mēslo. Nostiprina nogāzes, klāj celiņus, ierok sētām stabus, planē reljefu.

BAZNĪCAI JUBILEJA

Trīs gadu desmiti kopš atjaunošanas

Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcas atjaunotā draudze nedēļas nogalē visus, kuri kādreiz tur kalpojuši vai kalpo tagad, aicina uz 30. jubileju.

Padomju gados likvidētā draudze Sv. Katrīnas baznīcā sāka atjaunoties Atmodas laikā 1988. gada nogalē. Tās pirmais priekšnieks Juris Vītols atceras: „Tolaik spēlēja ērģeles Kabilē, kur kalpoja mācītājs Andrejs Rolavs. Pēc dievkalpojuma braucām uz Kuldīgu, un ceļā es viņam ieminējos, kāpēc gan tā sauktajā vācu baznīcā atkal nevarētu notikt dievkalpojumi. Tobrīd tur bija Kuldīgas muzeja filiāle un koncertzāle. Mācītājs kādu laiku padomāja un teica, ka varētu gan. Tā bija ziņa no Dieva. Sākām kārtot dokumentus, aicinājām ticīgos, kuri varētu draudzē kalpot, ievēlējām sešu cilvēku padomi.”

Pirmais dievkalpojums notika 1989. gada 13. maijā – sestdienā pirms Vasarsvētkiem. J.Vītols piebilst, ka baznīcai nav bijis nekādu kalpošanas atribūtu. Koncertzālē saglabāta tikai altārglezna, bet paša altāra nav bijis. Apvilkuši koka rāmjus ar līnu audumu un nolikuši priekšā podestiem, ko muzejs izmantoja ekspozīcijām. Nopinuši vītni, improvizēto altāri padarot svētvinīgāku.

Vēl kādu laiku tur bijusi koncertzāle. Svētdienās un pirmdienās dievnams atvēlēts draudzei, pārējās dienās – muzeja un kultūras pasākumu apmeklētājiem. „Tā mēs tur mierīgi sadzīvojām,” piebilst J.Vītols. „Draudzes atjaunošana notika bez kādiem sarežģījumiem. Daudz bija atkarīgs no koncertzāles vadītāja Nikolaja Auziņa atsaucības – viņš uzskatīja, ka dievnams celts kalpošanai Dievam.”

Daina Tāfelberga
Jura Vītola arhīva foto

Kuldīgas Sv. Katrīnas draudzes atjaunošanas 30. gadadiena

Sestdien, 18. maijā, svētku ieskaņas koncerts: 16.00 uzstāsies Ventspils centra sākumskolas meiteņu ansamblis *Saules zvani*, 18.00 dziedās Kuldīgas mūzikas skolas koris *Cantus* un koris *Ventava*.

Svētdien, 19. maijā, 13.00 būs ģimeņu un bērnu dievkalpojums, 14.00 dievkalpojums ar svēto vakarēdienu, piedalīsies Liepājas diecēzes bīskaps Hanss Martins Jensons.

Arhibīskaps Kārlis Gaillītis 1989. gada pavasarī iesvēta Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcas atjaunotās draudzes mācītāju Viesturu Pirro un pirmo padomi, ko vadīja Juris Vītols.

Dzīvojot miera ostā – Kuldīgā

„Pirmais lielākais pārbaudījums man vēl tikai priekšā, un es to gaidu,” saka viesnīcas *Virkas muiža* vadītāja EVELĪNA LAŠKOVA, kura šos pienākumus pilda kopš gada sākuma. Vasarai viņa esot gatava un cerot, ka tur viesosies daudz ceļotāju.

Evelīna no galvaspilsētas atgriezies dzimtajā Kuldīgā. Viņasprāt, šī ir vislabākā vieta, kur dzīvot. Šajās brīvdienas Evelīnas ģimene būs klāt Jāņa Baukša piemiņas kausa izcīņā riteņbraukšanā, uzvarētājiem pasniegto balvas, jo ilggadējais Kuldīgas sporta skolas direktors un riteņbraukšanas treneris ir viņas vectētiņš.

Redzams, ka *Virkas muiža* piedzīvo pārmaiņas.

Pirms sezonas uzfrīšinām ekonomiskos numuriņus. Bet, jā, tā piedzīvo pārvērtības. Ne mazums pilsētnieku domā, ka šeit joprojām ir bāzes vieta sportistiem. Taču tā nav. Muižas otrajā stāvā ir 17 numuriņi, pirmajā – pieci. Te atrodas arī svinību zāle. Tā ir iecienīta: cilvēki šeit svin jubilejas, kāzas. Ir arī konferenču zāle, kur dažādām nozarēm var sarīkot seminārus līdz 35 cilvēkiem. Blakus korpusā ir desmit numuriņi. Ir arī trīs apartamenti: viens *Virkas muižā*, bet divi – pilsētā. Kopumā varam uzņemt 88 viesus.

Muižā viss ieturēts retro stilā apvienojumā ar mūsdienīgo. Daudzi jautā, vai interjeru radījis dizainers. Mums tāda nebija. Visu, kur kam jāatrodas, kā jāizskatās, izdomāja īpašnieks Kaspars Bergmanis. Lēnām, soli pa solim, ejam uz augstas kvalitātes viesnīcu. Godīgi sakot, vasaru gaidu, jo gribu redzēt lielo tūristu pieplūdumu.

Kādi tūristi ierodas Kuldīgā?

Dažādi. Pēc savas pieredzes, kuru esmu guvusi ārzemēs, varu sacīt, ka mēs numuriņus un apartamentus piedāvājam ļoti labā līmenī. Sniedzam visu, ko varam: ir viss higiēnai nepieciešamais, televizors ar dažādiem kanāliem utt. Cilvēki to novērtē. Arī ekonomiskie numuriņi būs ļoti labi. Domāju, ka viesiem patiks.

Kas nākšņo vairāk: Latvijas iedzīvotāji vai ārzemnieki?

Pirmā valsts, no kuras viesu visvairāk, ir Krievija, vēl arī Vācija. Tad kaimiņvalstis: Lietuva un Iga-

nija. Īpaši nesezonas laikā ir daudz vietējo.

Vai saņemat atsauksmes, ieteikumus, ko viesi vēl vēlētos? Vai izdomājat jauninājums?

Ir abējādi. Uzsklausām klientu novērojumus un labojam, ko nebijām pamanījuši. Arī paši, sanākot kopā, izvērtējam, ko jaunu piedāvāt.

Kāda esi kā vadītāja?

Esmu parasts cilvēks. Kolektīvā katram savi pienākumi. Novērtēju, kad ar mazām ķibelēm darbinieki tiek galā paši. Ja problēma lielāka, risinu es vai arī apspriežamies, lai rastu labāko risinājumu. Kolektīvā ir seši cilvēki, ir arī praktiskanti.

Pēdējā laikā daudz jauno pēc kāda laika galvaspilsētā vai ārzemēs atgriežas Kuldīgā. Kas pamudināja tevi?

Viens no iemesliem bija tas, ka vairs negribēju turpināt studijas izvēlētajā specialitātē. Negribējās vairs dzīvot Rīgā. Sapratu, ka man patīk dzīve mazpilsētā. Uz Rīgu var aizbraukt jebkurā brīdī. Dzīve šeit šķiet pilnvērtīgāka. Lielpilsētas posmu izslimoju tehnikuma laikā. Toreiz kā devītklasnieci šķīta, ka Kuldīgā nekas nenotiek – jābēg projām uz Rīgu.

Pamainījās privātās attiecības. Tas mums ar draugu bija kopīgs lēmums. Ļoti novērtēju, ka drauga ģimene man uzticējās un piedāvāja šo darbu. Kuldīgā jutos laimīgāka, priecīgāka. Arī ģimeni veidot šeit ir daudz drošāk, mierīgāk. Kuldīgā ir kārtīgas māju izjūtas.

Vai apguvi specialitāti viesnīcu jomā?

Pēc 9. klases aizgāju uz Rīgu un tehnikumā izmācījos par viesmīlības pakalpojumu speciālisti. Praksē vairāk biju dažādos restorānos, mazāk viesnīcā, taču teorētiskās zināšanas ir. Toreiz šķīta, ka tā varētu būt mana joma, jo ir aktīvāka, raibāka, nav jābaidās no rutīnas. Bet pēc tehnikuma domas mainījās. Likās: tas ir bizness, būs grūti izsisties. Izvēlējos medicīnu, jo gribējās palīdzēt cilvēkiem, iestājos

„*Virkas muižā* cenšamies saglabāt ēkas senās vērtības. Gribam ar tām lepoties, nevis tās noslēpt.”

„Man nav vēl lielas pieredzes, tomēr domāju, kā viesnīcu popularizēt, kā ieviest mūsdienīgas lietas,” saka *Virkas muižas* jaunā vadītāja Evelīna Laškova.

Rīgas Stradiņa universitātē un studēju ergoterapiju. Tomēr pēc gada pārtraucu – mācības man bija par sausu. Atgriezos Kuldīgā. Sāku strādāt *Virkas muižā*. Patīk šis darbs – gribas rosīties.

Tu nāc no sportistu ģimenes. Kādeļ izvēlēties viesmīlību?

Ja šodien velk paralēles, tad Kuldīgas oma arī ir strādājusi šajā jomā. Ļoti priecājos, ka esmu no ģimenes, kurai svarīgas kustības un ir tāds veselības kods. Strādājot jebkurā darbā, aktivitātes vajadzīgas ikvienam. 9. klasē meklēju, kur mācīties. Beigās sapratu, ka viesmīlība būs īstā. Izvēli nenozēloju.

Vai skolas laikā sporto arī pati?

Sākumā spēlēju volejbolu pie tēta (volejbola trenera Induļa Laškova – aut.), vēlāk izvēlējos vieglatlētiķi un trenējos pie Ilzes Stukules. Man patika. Domāju, ka bērnībā visiem

vajadzētu sportot, jo tas tikai pilnveido. Es metu šķēpu un skrēju sprinta disciplīnās. Sacensības gan nepatīk – man nevajag uzvarēt. Laikam tieši tāpēc sportošā neaizdegos. Citi salīdzināja personīgos rezultātus, bet man tas nebija svarīgi. Rezultātu nekad neatcerējos. Vairāk pārdzīvoju, ja, piemēram, mājās bija aizmirsušies sporta apavi.

Kādu brīdi vieglatlētiķā trenējos arī Rīgā, bet interese palēnām noplaka. Tehnikumā iesaistījos teātra studijā. Rīgā uzzināju, ka stilīgi ir sportot ārā. Gāju skriet nevis manēžā, bet pa parkiem, pāri tiltiem. Izmēģināju arī dažādas fitnesa studijas, jogu.

Vai vectētiņš un treneris Jānis Baukšis bērnībā ņēma tevi sacensībās līdzī?

Jā, vadāja visur. Mums bija la-

Trīsgadīgā Evelīna sava vectēva – ilggadējā Kuldīgas sporta skolas direktora Jāņa Baukša – kabinetā.

Te Evelīnai ir divi gadi. Jāņos viņa kopā ar opi Jāni Baukši.

Virkas muižas luksusa numurā īpaša vieta atvēlēta vannasistabai.

Apartmenta numurā senatnīgais kopā ar mūsdienīgo.

bas attiecības. Bieži braucām uz mežu strādāt, pēc tam par nopelnīto pienācās pusdienas kādā kafējnīcā. Opis bija ļoti pacietīgs, jo es biju hiperaktīvs bērns. Viņš spēja mani savaldīt. Neatceros, ka būtu rājis. Vienmēr atradās blakus. Bieži gāju ciemos uz sporta skolu. Kad biju maza, opim sacīju: kad izaugšu, tad arī būšu direktore un strādāšu sporta skolā. No viņa man būtu vēl daudz, ko mācīties. To saprotu tikai tagad, apzinātā vecumā. Gribētos, lai maniem bērniem būtu iespēja ar viņu iepazīties. Diemžēl tādas nav. Pašai būs jābūt piemēram, no kā iedvesmoties.

Nedēļas nogalē notiks viņa piemiņas kausa izcīņa riteņbraukšanā. Vai arī šogad būsiet klāt?

Jā, piedalāmies katru gadu. Sarūpējam Jāņa Baukša ģimenes balvu: kausu un kūku. Tā ir tradīcija. Novērtēju to, ka šādas sacensības tiek rīkotas. Tas ir patīkami.

Ko labprāt dari brīvajā laikā?

Tā ir maz. Arī tad domāju, darbojos, piemēram, sociālajos tīklos, lai cilvēki zinātu par *Virkas muižu* un to, ko piedāvājam. Lasu psiholoģiskas grāmatas. Ar draugu esam sākuši dzīvot lauku mājā ārpus Kuldīgas. Tā prasa rūpes. Braucam sēņot, bijām arī pavasara sēnēs – lasījām murķeļus. Man patīk stāigāt pa mežu – šo iespēju nemainītu ne pret ko.

**Inta Jansone
Evelīnas Laškovas arhīva un
Lailas Liepiņas foto**

PĀRDOD

DZĪVOKLI, 18 500 eiro. Tālr. 28263706.

Pārdod **DĀRZU Veldzē**, Ābeļu ielā 7. Tālr. 27444957.

VWGOLF 4, benzīns, 16 vārsti, 750 eiro. Tālr. 26890331.

VW PASSAT B5, 1,9 TDI, 1100 eiro. Tālr. 28854570.

ZIL pašizgāzēju. Tālr. 22188644.

GRĀBEKLI *Lielā Jula*; piķu pļaujmašīnu; ūdenstvertni (2 t); mēslu ārdītāju (6 t). Tālr. 28333802.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

Otrdien, 21. maijā, *z/s Mazputnēni* pārdos dažādu krāsu un šķirņu **JAUNPUTNUS**, diennakti vecus broileru un dējējvistu **CĀĻUS**, pērļu visticas, pīlēnus un zoslēnus. Vārmē 9.10, Kuldīgā 9.40, Īvandē 10.10, Ēdolē 10.30, Alsungā 11.00, Vilgālē 11.35, Snēpelē 11.55, Laidos 12.20, Skrundā 12.50. Tālr. 28312128.

Gadu vecas Lohman Brown **VISTAS**. Tālr. 29384691.

SIA *Vēvers* pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 125 eiro. Tālr. 26651831.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Pārdod ar piegādi visu veidu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**, raksta pavadzīmes. Tālr. 29428876.

MALKU klučos, piegāde no 1 m³. Tālr. 29413422.

MALKU: 3 m, klučos, skaldītu. Tālr. 25120428.

GRANTI, SMILTI. Tālr. 27101850.

SIA *Nams 95* pārdod aku un kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29106589, 26548736.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

Bio liellopu **KŪTSMĒSLUS** maisos. Varu piegādāt. Tālr. 26284210.

SIA *Lāses AM* par augstām cenām **iepērk liellopus kautsvārā un cūkas dzīvsvārā**. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Bezmaksas transports. Tālr. 29353243.

PĒRK

Jauna ģimene vēlas iegādāties **ĪPAŠUMU, LAUKU MĀJU** ar zemi vai zemi privātmājas būvniecībai Rendas vai Kuldīgas tuvumā. Tālr. 22118992.

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru, vieglās **AUTOMAŠĪNAS**. Tālr. 26104984.

Nopirkšu **MOTOCIKLU JAWA** vai *IŽ 49*, kā arī rezerves daļas. Tālr. 27802708.

MOTOCIKLU M 72, IŽ 49, M 1A vai pirmšķara. Tālr. 29393293.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

Pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** no 1000 līdz 15000 EUR/ha. Pērk cirsma izstrādei. Tālr. 28690422.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī apgrūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsma visā Kurzemē. Kārtojām dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Craftwood pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Z/s SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA *Kurzemes Gaj-saimnieks* – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakā. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā. Brauc pie klientiem 24/7. Tālr. 26284210.

Kuldīgas veselības centrā, Ventspils ielā 12,

VĒNU DIENA otrdien, 21. maijā,

pieņems **Dr. Mauriņa** klīnikas **ASINSVADU ĶIRURGS, FLEBOLOGS Dr. JURIS RĪTS**.

Iepriekšēja pieteikšanās uz ārsta maksas konsultāciju pa tālr. 67374747. Darbojas **ERGO** apdrošināšanas polises.

APSVEIKUMS

Paspēt. Uzmeklēt. Nenokavēt. Mirkli saucošo, traucošo, mainīgo.
/O.Lisovska./
RIMĪT, sveicam tevi jubilejā.
Centrāles meitenes

DAŽĀDI

SALDUS AUTOSKOLA Kuldīgā rīko A, B, C, CE, D, **95. KODA** kursus. Tālr. 29194359.

AUTOSKOLA *Universāls* rīko A, B, C kursus. Sākums 20. maijā 18.00 Skrundas kultūras namā. Tālr. 26446270.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

SIA *GBBūve* – **JUMTA SEGUMI**, plēves, skārda detaļas, plītiņi, cepeškrāsnis, durtiņas. Sieta žogi, vārtu automātika, dažādi vārti. Tālr. 26920301, 29571770.

Veicam **BRUĢĒŠANAS** darbus un sniedzam frontālā iekrāvēja pakalpojumus. Tālr. 29767470.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

Dzenam **ŪDENS SPICES**. Tālr. 26051868.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

ATTĪRA aizaugušas platības. Sniedz **EKSKAVATORA** pakalpojumus. Tālr. 28690422.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Ātri saskaldū **MALKU**. Tālr. 26449395.

PLĀUJ zāli, krūmus un grāvjus ar trimeri. Visā novadā. Tālr. 28958135.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

VAJADŽĪGI

SIA *Hotel Virkas muiža* (40003898810) aicina pievienoties kolektīvam **ISTABENI**. Piedāvājam: fiziski aktīvu darbu; maiņu darba grafiks; darba laiks no 8.00 līdz 17.00; darbam atbilstošu atalgojumu (2,60 eiro stundā) un sociālās garantijas. Darba sākšanas datums – 31.05., nedēļu pirms tam apmācības. Pienākumi: rūpēties par tīras vides uzturēšanu viesnīcas numuros, apartamentos un palīgtelpās. Prasības: precizitāte, augsta atbildības izjūta, godīgums, spēja patstāvīgi organizēt savu darbu, iespēja strādāt brīvdienās un svētku dienās. Interesentiem pieteikties, sūtot CV e-pastā: evelina@virkasmuiza.lv

Meklēju **PALĪGU** dārza darbiem Kuldīgā, neregulāri, 15 eiro dienā. Tālr. 29529017, Anda Lāce.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās:** (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Meža īpašniekiem:
• Veicam bezmaksas konsultācijas;
• Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
• Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

LĪDZJŪTĪBAS

*Laiks pārvērš pelnos daudzas vērtības,
Laiks mūsu dienas smalkās dzijās ārda,
Bet paliek dzīvot vienmēr atmiņās
Viss tas, ko cilvēks sēj ar savu vārdu.*
/K. Apškrūmal/

Skumju brīdī esam kopā ar Skaidrīti Valinsku, vīru mūžībā pavadot. Skrundas pirmsskolas izglītības iestādes *Liepziēdīņš* kolektīvs

*Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.*

/I. Lasmanis./
Mūsu visdziļākā līdztūlība Ainai un ģimenei, no dēla un brāļa IGORA atvadoties.
Frizieru saime no *Metropoles*

IZĪRĒ

Divistabu **DZĪVOKLI** Raņķos, uz ilgu laiku. Tālr. 29276046.

ZOOBIRŽA

RUNCIS meklē mājas lauku sētā vai privātmājā. Tālr. 26544506.

GOLDINGEN *Room*
& VIENKĀRSI LABS ĒDIENS

Ja gribi strādāt draudzīgā kolektīvā un iemācīties ko jaunu. Ja ēdiena gatavošana un pasniegšana ir tavs aicinājums, tad piesakies un pievienojies mūsu komandai!

Piedāvājam darbu viesmīļiem un pavāriem.

Atalgojums līdz 3,20 EUR/stundā.

CV sūti e-pastā: propellerfoodie@gmail.com vai ienāc parunāties Baznīcas ielā 2, Kuldīgā, SIA *Propeller Foodie* (51203049281).

**KURZEMNIEKU
JŪNIJAM
VAR ABONĒT:**

līdz 29. maijam

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu);
- pasta nodaļās;
- pie pastniekiem;
- redakcijā (ietaupot 71 centu);

līdz 20. maijam

abonējot pa informatīvo tālruni 67008001 vai 27008001.

www.kurzemnieks.lv

INTERESANTI

Kas varētu būt plastmasas vietā

Ar ko varētu aizstāt plastmasas maisiņus, kuru lietošana sāka ierobežot? Zinātnieki no Gruzijas Tehnoloģiju institūta radījuši materiālu no diviem dabā sastopamiem polimēriem – no hitīna un celulozes. Materiāls veidots no visizplatītākā biopolimēra uz Zemes – celulozes un hitīna, kas sastopams vēžveidīgajos, kukaiņos, sēnēs. Celuloze ir galvenā augu šūnāpvalka daļa, bet hitīns ir polisaharīds, no kā sastāv posmkāju ārējais apvalks. Jaunums varētu būt arī efektīvāks ēdiena uzglabāšanā – pārtika saglabātos svaiga ilgāku laiku, jo materiālam ir līdz pat 67% mazāka skābekļa caurlaidība nekā materiāliem, kas tagad tiek izmantoti plastmasas maisiņu ražošanā. Taču šobrīd jaunizveidotais materiāls ir pārāk dārgs, pagaidām vēl nav attīstītas metodes hitīna masu ražošanai. Tāpat jāuzlabo materiāla ūdens tvaiku necaurlaidība, lai padarītu to ērtāku lietošanai. Un jāizpēta, vai materiāls, kura sastāvā ir vēžveidīgo izcelsmes produkti, nevar izraisīt alerģisku reakciju cilvēkiem, kam ir alerģija no vēžveidīgajiem.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 17. MAIJĀ

Dienas garums – 16 st. 36 min.
Saulē lec 5.03, riet 21.39.

Naktī +9°...+11°

Z
R ← A
D
4-5 m/s

Dienā +13°...+20°

Z
R ← A
D
4-6 m/s

RĪT, 18. MAIJĀ

Dienas garums – 16 st. 40 min.
Saulē lec 5.01, riet 21.41.

Naktī +13°...+15°

Z
R ← A
D
3-4 m/s

Dienā +20°...+24°

Z
R ← A
D
3-5 m/s

PARĪT, 19. MAIJĀ

Dienas garums – 16 st. 43 min.
Saulē lec 4.59, riet 21.42.

Naktī +15°...+16°

Z
R ← A
D
2-3 m/s

Dienā +18°...+24°

Z
R ← A
D
2-4 m/s

BUCHER municipal

Vēlies krāsainu, dinamisku, interesantu dzīvi? Nāc, pievienojies mums!

Bucher Municipal SIA,
starptautisks mašīnbūves uzņēmums Ventspilī, kas nodarbojas ar komunālās tehnikas ražošanu, aicina darbā

MONTĀŽAS ATSLĒDZNIEKUS

Prasības:

- tehniskā domāšana;
- vēlme pilnveidoties un apgūt jaunas zināšanas;
- augsta atbildības sajūta, pašiniciatīva un precizitāte;
- vēlme strādāt komandā;
- atbilstoša pieredze un tehniskā izglītība tiks uzskatīta par priekšrocību;
- zināšanas hidraulikā un auto elektrosistēmās, zināšanas elektronikā tiks uzskatītas par priekšrocību;
- angļu un/vai vācu valodas zināšanas tiks uzskatītas par priekšrocību;
- vēlama TR1 un TR2 (B) kategorijas traktora vadītāja apliecība.

Pienākumi:

- veikt montāžas darbu;
- hidraulikas, elektrības mezglu montāža;
- darbs ar elektriskiem un pneimatiskiem instrumentiem, ievērojot darba drošības noteikumus;
- nodrošināt uzdotā darba savlaicīgu un kvalitatīvu izpildi;
- darbu izpildes laikā ievērot uzņēmumā noteiktos standartus un darba kultūru.

Atalgojums pārbaudes laikā 800.00 EUR mēnesī (bruto), pēc pārbaudes laika no 850.00 EUR līdz 1000.00 EUR (bruto), ņemot vērā kvalifikāciju un darba rezultātus

MĒS PIEDĀVĀJAM

 Stabili atalgojumi

 Gada prēmiju saskaņā ar uzņēmuma noteikumiem

 Darbu mūsdienīgā ražotnē ar modernu tehniku

 Profesionālas apmācības un izglītības iespējas mūsu uzņēmumos ārvalstīs

 Iespēju papildināt profesionālo pieredzi

 Mācību atvaļinājumu 2 nedēļu apmērā ar darba algas saglabāšanu

 Nelaiemes gadījumu apdrošināšanu

 Veselības apdrošināšanu pēc 1 gada

 Iemaksas darbinieka 3. pensiju līmenī pēc 3 gadiem

 Lauļību un bērnu piedzimšanas pabalstu

 Briļļu iegādes izmaksu kompensāciju

 Ēdniecu

 Bezmaksas autostāvvietu

 Velo novietni

 Aizraujošus korporatīvos pasākumus

Lūdzam interesentus CV un motivācijas vēstuli sūtīt uz e-pastu: vineta.priede@buchermunicipal.com vai nogādāt personīgi Ganību ielā 105, Ventspilī līdz 2019. gada 14.jūnijam.

Jau iepriekš sakām paldies visiem, kuri atsauksies mūsu darba sludinājumam. Informējam, ka Jūsu pieteikuma dokumentos norādītie dati tiks izmantoti, lai nodrošinātu šī atlases konkursa norisi. Beidzoties šīs vakances atlases projektam, Jūsu iesūtītā informācija tiks dzēsta.

Tālrunis uzziņām: 63661050, 29438707

MAIJA ERUDĪTS

Pa kādu tālruņa numuru var noskaidrot, kurā vēlēšanu iecirknī pilsonim jābalso šajās EP vēlēšanās (ja nav saņemts paziņojums)?

Atbildes līdz 20. maija 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbildi meklējiet Kurzemnieka iepriekšējos numuros.

Atbilde: pasākuma Meža ABC organizēšanā, vadīšanā bija iesaistīti 430 cilvēki.

Pareizi atbildējuši: Agita Luka, Indra Ābelīte, Vita Jurenovska, Ingars Neimanis (abi arī uz iepriekšējo kārtu pareizi), Gunta Folkmane, Daiga Karpa, Daina Gerente, Valdis Dadzis.

LABAS CENAS UN KVALITĀTE!

ELDITA sia

HORMANN

Tālr. : 26179829

Vakara iela 15,
Kuldīga

www.eldita.lv

- PVC LOGI
- KOKA LOGI
- GARĀŽU VĀRTI HORMANN
- METĀLA DURVIS
- DURVJU UN LOGU REMONTS

A/S Talsu mežrūpniecība

IEPĒRKAM:
skujkoka sīkbaļķus
6 cm–12 cm diametrā,
garums 3,4 m, cena –56 EUR.

Kontaktpersonas:
Gatis, tālr. 26538894,
Oskars, tālr. 22044160,
Tālr. 63274257.

PĀRDODAM:
► virpotus, mizotus skujkoku mietus:
• žogu, sētu izgatavošanai,
• šūpoļu, bērnu laukumu izgatavošanai,
• augļu kociņu, krūmāju nostiprināšanai,
• dīķu, upju krastu nostiprināšanai u.c. pielietojumam;
► apdares, apšuvuma dēļus, terases dēļus;
► mulču.

DAILES TEĀTRIS

KRISTOFERS HEMPTONS

BĪSTAMIE SĀKARI

Pirmizrāde – 2019. gada 24. maijā Režisors – Jans Villems van den Boss

Informācija pa tālr. 67294444 Kases darba laiks: 10.00 - 19.00; S., Sv. 11.00 - 18.00 www.dailesteatris.lv